

தீர்க்கதரிசனமும் பாஷைகளில் பேசுதலும்

பவுல் ஆவிக்குரிய வரங்கள் பற்றிய கேள்விகளுக்கு, அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் ஐக்கியத்தைக் கட்டியெழுப்பவும் தங்கள் பயன்பாட்டிற்காக அன்பை அஸ்திபாரமாக இடவும் மனவிருப்பமாக இருந்தனர் என்று காண்பித்ததன் மூலம் பதில் அளித்திருந்தார். அவர் தொடக்கத்தில் அட்டவணையிட்டிருந்த வரங்களில் அந்நிய பாஷைகளில் பேசுதல் என்பது குறிப்பான வலியுறுத்தல் எதுவுமின்றி இடம் பெற்றிருந்தது. இந்த வரத்தைப்பற்றி அவர் முன்னதாக விளக்கம் எதையும் அளித்திருக்கவில்லை; ஆனால் தொடர்ந்து வந்த அவரது அறிவுறுத்துதல்களில், பாஷைகளில் பேசும் வரத்தைப் பயன்படுத்துதல் என்பது, ஆவிக்குரிய வரங்கள் பற்றி சபைகளில் இறுக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று என்பது தெளிவாக்கப்பட்டது. வாசிப்பவர் 14ம் அதிகாரத்தின் புத்திமதிகளை வாசித்த பின்பு, ஆவிக்குரிய வரங்களின் பட்டியலில் பாஷைகளில் பேசுதல் ஏன் கடைசியாக வருகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்குகிறார் (12:28; காண்க 12:10, 30).

ஆவிக்குரிய இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வெளிப்பாடுகளை அன்பு என்ற கருத்தோடு எதிர் ஒப்பீடு செய்தல் என்பதே அப்போஸ்தலரின் முதலாவது விபூகமாக இருந்துள்ளது. “நீங்கள் நிறைவானவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்றால், தேவன் மீதான, உங்கள் சகோதர சகோதரிகள் மீதான மற்றும் எல்லா மக்களின் மீதான உங்கள் அன்பை செயல் விளக்கப்படுத்துவதில் நீங்கள் கொண்டுள்ள வைராக்கியத்தில் நிறைவானவர்களாய் இருங்கள்” என்று இந்த சகோதரர்களுக்குக் கூறுபவராகவே பவுல் காணப்படுகிறார். அன்பு என்பது கிறிஸ்தவ வாழ்வின் ஒழுக்கரீதியான அடிக்கல்லாக உள்ளது, ஆனால் பவுல், அன்பை முதன்மைத் தேர்வாக்கும்படிக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தல் மூலம் கொரிந்தூ நகரில் ஆவிக்குரிய வரங்கள் பற்றிய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை. பொதுவாக ஆவிக்குரிய வரங்கள் மாத்திரம் பிரிவினைக்குக் காரணமாக இருக்கவில்லை.

குறிப்பாக, பாஷைகளில் பேசுதலினால் என்பதைக்காட்டிலும்

அதிகமான விஷயங்களில் இருந்து இறுக்கங்கள் ஏற்பட்டிருப்பினும், பாஷைகளில் பேசுதல் என்பதே பிரச்சனையாக இருந்தது. கிறிஸ்தவர்கள் எந்த சூழ்நிலையிலும் பாஷைகளில் பேசியிருக்கலாம் அல்லது குணமாக்கும் வரத்தையோ அல்லது மற்ற ஆவிக்குரிய வரங்களையோ காட்சிப்படுத்தியிருக்கலாம். வரம் பெற்றவர்கள் இல்லங்களில், கடைவீதிகளில் அல்லது தனிப்பட்ட வகையில் பேசியிருக்க முடிந்தது. இருப்பினும், சபையில் பாஷைகளில் பேசுதல் என்பது சண்டைக்குக் காரணமாயிருந்தது.

அன்பைப் பற்றிக்கொள்ளுதல் வாழ்வின் வழிகாட்டும் கொள்கை, இது ஆவிக்குரிய வரங்கள் யாவற்றைக்காட்டிலும் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் சித்தரித்துக் காட்டிய பின்பு பவுல், இரண்டாவது வேண்டுகோளுக்குத் திரும்பினார். சபைக் கூடுகைகளில் பாஷைகள் பேசுதலின் மீதான ஆர்வத்தைக் குறைத்தல் என்பதே பவுலின் குறிக்கோளாக இருந்தது. முன்னதாக அப்போஸ்தலர், பொதுவாக அன்பு என்ற கருத்துடன் ஆவிக்குரிய வரங்களை ஒப்பிட்டிருந்தார், இப்போது அவர், பாஷைகளில் பேசுதலை தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தலுக்கு எதிராகப் பேசுதலை அமைத்தார். “நீங்கள் கர்த்தருக்கான உங்கள் வைராக்கியத்தைச் செயல் விளக்கப்படுத்த விரும்பினால், எல்லா விசுவாசிகளையும் கட்டி எழுப்பும் வரத்தை செயல்படுத்துதலை ஊக்குவித்தல் மூலம் அதைச் செய்யுங்கள்” என்று கூறுவதாகப் பவுல் காணப்படுகிறார். பாஷைகளில் பேசுதல் மற்றும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் ஆகிய இரண்டிலுமே வாய்மொழி விளக்கம் உள்ளடங்கி இருந்தது. விசுவாசிகளின் முழுசமூகத்திற்கும் பிரயோஜனமாக இருந்த தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் என்ற வரத்தோடு, பாஷைகளில் பேசுதல் என்ற வரத்தின் பாகுபாடற்ற பயன்பாட்டை ஒப்பிட்டதன் மூலம் அதை (பாஷைகளில் பேசுதலை) ஊக்கம் குன்றச்செய்தார். தீர்க்க தரிசனம் உரைத்தல் அல்லது தேவனுடைய சித்தத்தை அறிவித்தல் என்பது, பாஷைகளில் பேசுதலைக்காட்டிலும் அதிகம் நோக்கம் நிறைந்ததாகவும் சிந்தனை நிறைந்ததாகவும் இருந்தது.

பவுலின் விளக்கம் (14:1-5)

¹அன்பை நாடுங்கள்; ஞானவரங்களையும் விரும்புங்கள்; விசேஷமாய்த் தீர்க்கதரிசன வரத்தை விரும்புங்கள். ²ஏனெனில், அந்நியபாஷையில் பேசுகிறவன், ஆவியிலே இரகசியங்களைப் பேசினாலும், அவன் பேசுகிறதை ஒருவனும் அறியாதிருக்கிற படியினாலே, அவன் மனுஷரிடத்தில் பேசாமல், தேவனிடத்தில் பேசுகிறான். ³தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிறவனோ மனுஷருக்கு பக்தி விருத்தியும், புத்தியும், ஆறுதலும் உண்டாகத்தக்கதாகப் பேசுகிறான்.

⁴அந்நியபாஷையில் பேசுகிறவன் தனக்கே பக்திவிருத்தி உண்டாகப் பேசுகிறான்; தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிறவனோ சபைக்கு பக்திவிருத்தி உண்டாகப் பேசுகிறான். ⁵நீங்களெல்லாரும் அந்நியபாஷைகளைப் பேசும்படி விரும்புகிறேன்; ஆகிலும், அந்நியபாஷைகளில் பேசுகிறவன் சபைக்கு பக்திவிருத்தி உண்டாகும்படிக்கு அர்த்தத்தையும் சொல்லாவிட்டால், தீர்க்க தரிசனஞ் சொல்லுகிறவன் அவனிலும் மேன்மையுள்ளவன்; ஆதலால் நீங்கள் தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்லுகிறவர்களாக வேண்டுமென்று அதிகமாய் விரும்புகிறேன்.

வசனம் 1. அன்பை நாடுதல் என்ற “இன்னும் அதிக மேன்மையான வழியை” (12:31) கொண்டு பவுல், கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் தமது வேண்டுகோளைத் தொடங்கவும் முடிக்கவும் செய்தார். **ஞானவரங்களையும்** (spiritual gifts). **விரும்புங்கள்** கொரிந்து நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அற்புத வரங்களை இலேசாகக் கருத இயலாதிருந்தது. ஆவியானவர் பொழியும் வரம் எதுவாக இருப்பினும் அதில் மகிழ்வடையும்படி சகோதரர்களைப் பவுல் உற்சாகப்படுத்தினார். பவுல் தமது வாசகர்களுக்கு அன்பைப் பற்றி புத்தி கூறிய பின்பு, πνευματικὸν (pneumatikōn, “ஆவிக்குரிய வரங்கள்”; காண்க 12:1) என்ற வார்த்தையின் பயன்பாட்டிற்குத் திரும்பினார். ஆவியானவரின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக வரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு இருந்ததால் அவைகள் “ஆவிக்குரியவைகளாய்” இருந்தன, ஆனாலும் அவைகள் தேவனிடத்தில் இருந்து வந்த கிருபையின் “வரங்களாகவும்” (χαρίσματα, charismata) இருந்தன. பவுல் 12ம் அதிகாரத்தில் ஐந்துமுறைகள் (வசனங்கள் 4, 9, 28, 30 மற்றும் 31ல்) இந்த கிரேக்க வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி இவற்றைக் குறிப்பிட்டார்; ஆனால் அவர் இந்தச் சொற்றொடரை மீண்டும் இந்த நிருபத்தில் பயன்படுத்தவில்லை.

வரங்களைப்பெற்ற கிறிஸ்தவர்கள், தங்கள் ஆவிக்குரிய வரங்களில் அகம் மகிழவில்லை, ஆனால் ஆவியானவரால் பொழியப்பட்ட சில வரங்கள் மற்றவற்றைக் காட்டிலும் அதிகமாய் சபையை ஆசீர்வதித்தன. பாஷைகளில் பேசுதல் என்ற வரத்தை கட்டுப்பாடற்ற விதத்தில் பயன்படுத்துவதை நிறுத்த முயற்சிப்பதற்கு முன், அப்போஸ்தலர் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைக் கட்டி எழுப்புவதில் பாஷைகளில் பேசுதல் என்பதைக் காட்டிலும் மேன்மையான ஆவிக்குரிய வரமான அன்பு என்ற கருத்தில் இருந்து திரும்பினார். தனிநபர் என்ற வகையில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்த வருக்கும் பக்தி விருத்தியூட்டுதல் என்பது இவ்விடத்தில் அவரது அக்கறையாக இருக்கவில்லை; மாறாக, ஒவ்வொருவரும் சரீரத்தின் பங்காளிகளாகும் வழி பற்றியதாக அது இருந்தது. கொரிந்து நகரில் இருந்த சபையில்

ஆவிக்குரிய வரங்களுக்குச் சாட்சியாக, பாஷைகளில் பேசுதலைக்காட்டிலும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் என்பது சரீரத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பெலப்படுத்துதலுக்கும் அதிக பயனுள்ளதாக இருந்தது என்று அவர் கூறினார்.

I. Howard Marshall அவர்கள், சபைகூடுகை என்பது கருத்துவேறுபாடுகள் வருவதற்கான அமைவாக இருந்தது, அது கொரிந்து சபையில் ஏற்பட்டது என்று கருத்துக் கொண்டிருந்தார்.¹ அவரது முடிவு சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி சரியாகவே உள்ளது; ஆனால் அது சுயசாட்சி கொண்டிருப்பதில்லை. சபை கூடி வருகையில் கிறிஸ்தவர்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதுபற்றி புதிய ஏற்பாடு சிறிதளவே கூறுகிறது என்றாலும், சபைகூடி வருதல் என்பது தற்செயலான விஷயமல்ல என்பது தெளிவு. கிறிஸ்தவர்கள் தங்களைப்பற்றிப் புரிந்துகொள்வதற்கு சபைகூடி வருதல் ஒரு முக்கியமான பாகமாக இருந்தது. சபை கூடுகையானது கணிசமான அளவு கிறிஸ்தவர்கள் பற்றி இறையியல் விளக்கம் அளித்தது. பொதுவான கூடுகையின்றி, விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவின் சரீரமாயிருத்தல் சாத்திய மற்றதாயிருந்தது.

வசனம் 2. அந்நியபாஷையில் பேசுகிறவன், ஆவியிலே இரகசியங்களைப்பேசினாலும், அவன் ... தேவனிடத்தில் பேசுகிறான் என்று பவுல் குறிப்பிட்டபோது அவர் எதை அர்த்தப்படுத்தினார்? கொரிந்து நகரில் பாஷைகளின் கோட்பாடு என்னவாக இருந்தது என்பதை வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ளாத வரையில் இவ்வசனப்பகுதி சிறிதளவே அர்த்தம் உள்ளதாக இருக்கும். முதல் வாசகர்களுக்கு விளக்கங்கள் உள்ளடக்க மாயிருந்தன; பிந்திய தலை முறைகளுக்கு, அர்த்தங்கள் தேடப்பட வேண்டும். அப்போஸ்தலர் கொரிந்தியர்களுக்கு எழுதும்போது, விளக்கங்களின் மீது அவர் கவனம் செலுத்துவது அவசியமற்று இருந்தது; மதிநுட்பமான மற்றும் மதிநுட்பமற்ற பேச்சு என்பவற்றிற்கிடையே வித்தியாசப்படுத்துதல் என்பது அவரது அக்கறையாக இருக்கவில்லை. பாஷைகளில் பேசப்பட்ட எந்த ஒரு செய்தியையும் கொரிந்தியர்கள் விளக்கப்படுத்துதற்கு அவர்களை அவர் வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தார். விளக்கவுரை யாளர் இரு தெரிவுகளைக் கொண்டிருந்தார். (1) கொரிந்து நகரில் பாஷைகளை அவர், வேறுவகையில் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப் படாதவர்களுக்கு, அதை அறிவிக்க ஆவியின் அனுக்கிரகம் பெற்றவர்களால் பேசப்பட்டிருந்த சரளமான மொழிகளாகக் கண்ணோக்கி யிருக்கலாம். (2) பாஷைகள் என்பவை பரவச நிலையில் உணர்வெழுச்சி மிகுதியில் உச்சரிக்கப்பட்ட அர்த்தமற்ற உளறல்களாயிருந்தன என்று அவர் கூறியிருக்கலாம். இவ்வசனத்தைக் கண்ணோக்கும் சிலர், கொரிந்து நகரில் பாஷைகள் என்பவை இந்தப்பிந்திய கருத்தாகவே அதாவது, தனிப்பட்ட அனுபவங்களாக, பரவசநிலை பேச்சுக்களாக அல்லது

மதநுட்பமற்ற ஒலிகளாக இருந்தன என்று வாதிட்டுள்ளனர். இந்த சூழ்நிலையை இவ்வாறு கண்ணோக்குவதை சாட்சியம் ஆதரிப்பதில்லை.

கேட்பவர்கள் எவருக்கும் தெரிந்திராத ஒரு மொழியைப் பேசும் திறமையை மாத்திரம் ஒருவர் காட்சிப்படுத்தும்போது, அந்தப்பேச்சு அவருக்கும் தேவனுக்கும் இடையிலானதாக உள்ளது என்பது தன்னிலே தெளிவுள்ளதாக இருக்கிறது. அவரது உரையைக் கேட்டவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், பாஷைகளில் பேசும் வரம் பெற்றவர் இரகசியத்தைப் பேசியிருந்தார். கேட்பவர்கள் அறிந்திராத மொழியில் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பது சபைக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்குமா என்பதே பவுலின் விவாதமாயிருந்தது.²

மற்றும், பாஷைகளில் பேசுதல் என்ற கோட்பாடு என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றிய கருத்தறிவை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ள வாசகர்களை அனுமதிக்க, பாஷைகளில் பேசுதலைப்பற்றி இவ்விடத்திலும் அப்போஸ்தலர் 2லும் மாத்திரமே போதிய அளவு கூறப்பட்டுள்ளது என்பதைக்கவனிக்க வேண்டும்.³ அப்போஸ்தலர் 2ல், பாஷைகளில் பேசுதல் என்பது ஒரு மொழியைப் பேசுதல் என்பது தெளிவு. சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்படிக்கு அப்போஸ்தலர்கள், தங்கள் பிரசங்கத்தைக் கேட்கக் கூடிவந்தவர்களின் மொழிகளில் பேச வல்லமை அளிக்கப்பட்டிருந்தனர். 1 கொரிந்தியர் 12-14ல் கலந்துரையாடப்பட்ட பாஷைகள் எனப்படுபவை உண்மையான மனித மொழிகளாய் இராமல், பரவசநிலை உச்சரிப்புக்களாக இருந்தன என்றால், முற்றிலும் வேறுபட்ட இரண்டு கருது கோள்கள், வேறுஎவ்வித விளக்கமும் இன்றி ஒரே வார்த்தையினால் குறிப்பிடப்பட்டது வினோதமாக உள்ளது. பாஷைகள் என்பவை, பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்து வந்தவர்கள் ஒன்றுகூடியிருந்த பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று, ஆவியானவரின் ஏற்புடைய வெளிப்பாடுகளாக இருந்தது போன்றே கொரிந்து நகரிலும் அவை ஏற்புடையவையாக இருந்திருக்கலாம். கொரிந்துநகரின் பன்முகத் தன்மை என்பது, அந்த நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு பாஷைகளில் பேசுதல் என்ற ஆவிக்குரிய பொழிவுகள் தரப்பட முக்கியமான காரணியாக இருந்திருக்கலாம்.

Jimmy Jividen அவர்கள், “பாஷைகள்” என்பதன் விளக்கம், பிற்பாடு கொரிந்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இருந்ததைக் காட்டிலும் அப்போஸ்தலர் 2ல் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருப்பது ஏன் என்பதைப்பற்றி ஆய்வுசெய்தார். தியோப்பிலஸ் அவர்கள் பின்வரும் கருத்தைப்பராமரித்தார்,

... அவிசவாசிக்கோ அல்லது புதிதாக மனம்திரும்பியவருக்கோ மேலும் அறிவுறுத்துதல் தேவைப்படுவதாக இருக்கக்கூடும். அவருக்கு மொழிகள் பேசுதலின் வரம்பற்றி விளக்கம் தருவது

அவசியமாயிருந்தது. பவுல் இந்த நிருபத்தை யாருக்கு எழுதினாரோ, அந்தக் கொரிந்தியர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட விளக்கம் தேவையில்லாதிருந்தது. அங்கு மொழிகளில் பேசும் வரம் மிகவும் பொதுவானதாகவும் நீண்டகாலம் அறியப்பட்டதாகவும் இருந்தது. பவுல், தமது வாசகர்களுக்கு விளக்கம் தேவைப்படாது என்று யூகித்திருக்க முடியும், லூக்கா அவ்வாறு யூகித்திருக்க முடியாது. லூக்காவின் எளிய விளக்கத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு, பவுல் கொரிந்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இருந்து ஒரு விளக்கத்தை தேர்ந்தெடுக்க முயற்சி செய்தல் என்பது மதியீனமான செயலாயிருக்கும்.⁴

ஆவியானவரின் வரம்பெற்றிருந்தவர் அந்த வரத்தைத் தம் சுயவிருப்பப்படி செயல்படுத்த முடிந்தது என்றால், பாஷைகளில் பேசும் வரம் பெற்றவர் சில சந்தர்ப்பங்களில் அமைதிகாத்திருத்தல் என்பது திகைப்புக்குரியதாகவே இருந்திருக்கும். அவர் பேச விருப்பம் கொண்டிருந்தாலும் ஒருவரும் புரிந்து கொள்ள இயலாதிருக்கையில், அவர் தேவனோடு பேசுதல் என்பதே மாற்றாக இருந்தது (1 கொரி. 14:28). அந்நியபாஷையில் பேசுபவர் தம் சொந்த வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை உணர்ந்திருக்கலாம் அல்லது உணராதிருக்கலாம் (14:13). அவர் பாஷைகளை விளக்கியுரைக்கும் வரம் பெறாதவராயிருந்தால், ஆவியின் அந்த வரம் பெற்ற இன்னொரு நபர் அங்கு தேவைப்படுவார். பாஷைகளை விளக்கியுரைக்கும் வரத்தைச் சிலருக்கு ஆவியானவர் கொடுத்திருந்தார். யாரேனும் ஒருவர் பாஷைகளை விளக்கியுரைத்தல் குறிப்பிடத்தக்கதென்று பவுல் எதிர்பார்த்தார். பாஷைகள் என்பது மொழிகளாயிருந்தன என்று விவாதிக்கப்படுகிறது. பரவசநிலையில் உச்சரிக்கப்படும் அர்த்தமற்ற ஒலிகள், விளக்கியுரைக்கும் அறிவார்ந்த அர்த்தம் கொண்டிருப்பதில்லை. பாஷைகளில் பேசுதல், அதாவது நவீன மார்க்க காட்சியில் பரவச நிலை உச்சரிப்புகள் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்தபின், William J. Samarin அவர்கள் பின்வருமாறு விளக்கம் அளித்தார்,

... மொழி என்றால் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளும் போது, குளோசா என்பது எவ்வளவு நன்றாகக் கட்டி அமைக்கப்பட்டிருப்பினும், மனித மொழியின் மாதிரியாக இருப்பதில்லை, என்னெனில் அது உள்ளான ஒருங்கமைப்பையோ அல்லது உலக மனிதர்கள் உணர்ந்து அறிதலையோ கொண்டிருப்ப தில்லை.⁵

பரவசநிலை உச்சரிப்புகள் அர்த்தம் எதையும், குறைந்தபட்சம் இயல்பான மொழி எதுவும் தருவதுபோன்ற அர்த்தம் எதையும் தருவதில்லை.

புதிய ஏற்பாட்டில் எதிர்கொள்ளப்படும் மொழிகளின் கோட்பாடு, மொழிகள் என்ற வகையிலேயே புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இது ஒவ்வொரு நிகழ்வின் சந்தர்ப்பப்பொருளிலும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

அப்போஸ்தலர்களின் காலத்தில் கிறிஸ்தவர் களுக்குத் தரப்பட்டிருந்த அற்புத வல்லமைகள் அல்லது வரங்கள் என்பவை, அந்த வரத்தைப் பெற்றிருந்தவர் தனது விருப்பத்தின்படி அதைச் செயல்படுத்த முடிந்ததாகத் தோற்றம் அளித்தன. இது உண்மையென்றால், பேசுவர் தாம் பேசும் மொழி தெரிந்தவர் எவரும் இல்லையென்றாலும்கூட ஒரு உண்மையான மொழியைப் பேசியிருக்கலாம். அவ்விஷயத்தில், அவரது பேச்சானது, எவரொரு வருக்கும், ஒருவேளை அவருக்கும் கூடப்பிரயோஜனம் அற்றதாயிருக்கும். ஒரு மொழியில் பேசப்படும் வார்த்தைகள் விளக்கியுரைக்கப்படவில்லை என்றால், ஒருவர் பேசும் பேச்சானது அவருக்கும் தேவனுக்கும் இடையிலானதாக இருக்கும். அவ்வாறு புரிந்து கொள்ளப்பட்ட, பாஷைகளில் பேசுதல் என்ற வரம், கொரிந்தியர்களில் சிலர் அந்த வரத்தை ஆர்வத்துடன் நாடியது ஏன் என்பதை விளக்கப்படுத்தும் வரத்தைப் பெற்றிருந்தவர் அதைத் தனது சுய விருப்பத்தின்படி பயன்படுத்த முடிந்த காரணத்தால், அது தன்மதிப்பின் ஒரு அடையாளமாயிருந்தது. “தீர்க்கதரிசிகளுடைய ஆவிகள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அடங்கியிருக்கிறதே” என்று பவுல் எழுதினார் (14:32). பாஷைகளில் பேசுதல் அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் என்பது, கிறிஸ்தவர் ஆவியினால் திடீரென்று பிடிக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட விளைவாக இருக்கவில்லை. வரங்களை செயல்படுத்துதல் என்பதற்கு பேசுபவரின் விருப்பம் தேவைப்பட்டது.

பாஷைகளில் பேசுதல் என்ற வரமானது, உண்மையான மொழிகளின் சந்தர்ப்பப்பொருளில் புரிந்துகொள்ளப்படமுடியும், அதுதான் அப்போஸ்தலர் 2ல் வரமாக இருந்தது. பிற்பாடு பவுல், “அந்நியபாஷைகள் விசுவாசிகளுக்கு அடையாளமாயிராமல், அவிசுவாசிகளுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறது” என்று கூறிய போது (1 கொரி. 14:22), அவிசுவாசி தனது சொந்த மொழியில் கேட்டுப்புரிந்து கொள்வதை எதிர்பார்க்கவில்லை என்பதே யுகமாக உள்ளது. கூட்டத்தில் இருக்கும் ஒருவர், தனது சொந்த மொழியில் பேசப்படுவதாகக்கேட்கும் நிகழ்வானது, இந்த மக்கள் மத்தியில் தேவன் கிரியை செய்தார் என்பதற்கு வல்லமையான அடையாளமாக இருந்திருக்கும். இதற்கு மறுபுறம், விசுவாசிகள் புரிந்துகொண்டாலும் புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும், அவர்களிடம் அந்நிய பாஷையொன்றில் பேசுதல் என்பது, பேசுபவர் தம்மைப் பெருமைப் படுத்திக்கொள்ளும் செயலாகவே இருக்கும்.

வசனம் 3. தீர்க்கதரிசனம் சொன்னவர், தமது உரையைக் கேட்டவர்களால் புரிந்துகொள்ளப்பட்டதால், மற்றும் அவர்களைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக அவருக்கு ஆவியானவர் ஒரு செய்தியைக் கொடுத்ததால், தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தவர் மனிதர்களிடம் செய்தித் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தவர் சபைக்குப் பிரயோஜனம் உள்ளவராயிருந்தார்; பேசுதல் இன்னதென்று விளக்கம்

அளிக்கப்படாமல் அந்நிய பாஷையில் பேசியவர், தனக்கு மாத்திரம் பிரயோஜனம் உண்டாகும் வண்ணம் செயல்பட்டார். அந்நியபாஷை பேசுதல் மற்றும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் ஆகிய இரண்டுமே சபையில் நடைபெற்றதால், சந்தர்ப்பப்பொருளில், சபைகூடி வருதல் என்பதற்கே பவுலின் புத்திமதிகள் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டன. சபைகூடி வந்தபோது இந்த சகோதரர்களின் நடத்தை பற்றிப் பவுல் அக்கறை கொண்டார்.

வசனம் 4. அந்நியபாஷையில் பேசுகிறவன் தனக்கே பக்திவிருத்தி உண்டாகப் பேசுகிறான்; தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிறவனோ சபைக்குப் பக்திவிருத்தி உண்டாகப் பேசுகிறான் என்று பவுல் கூறினார். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, அற்புதவிதமாக சில அயல்மொழி பேசுவோர்கள், தாங்கள் கூறுவது என்ன என்பதை அறிந்தோ அல்லது அறியாமலோ இருக்கலாம். சிலர் அறிந்திருந்தனர் என்பது தெளிவு (காண்க 14:5). பரவச நிலையினால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உச்சரிப்புக்களைப் பேசும் ஒருவர், தாம் என்ன கூறுகிறோம் என்பது பற்றிக் கருத்து எதுவும் கொண்டிருக்கமாட்டார் என்பது நிச்சயம். அவர் தமது வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை அறிந்திருந்தாலும் இல்லை யென்றாலும், அந்நியபாஷையில் பேசுகிறவர், அதற்கு விளக்கம் அளிப்பவர் இல்லாதநிலையில் அல்லது அதே பாஷையைப் பேசுகிறவர்கள் அங்கு இருந்து பக்திவிருத்தி அடையாத நிலையில், தமக்கு மாத்திரம் பிரயோஜனம் உண்டாகும்படி பேசுகிறார். இந்த வரத்தைக் காட்சிப்படுத்துவதால் மாத்திரம் எவரும் ஊக்கப்படுத்தப்பட இயலாது. இதற்கு நேர் மாறாக, தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுகிறவர், தாம் கூறுவது இன்னதென்று பிறர் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் பேசினார்.

வசனம் 5. பாஷைகளில் பேசும் வரத்தைப் பெற்ற ஒருவர், அதைப்பயன்படுத்தும்போது, அது அவருக்குப் பிரயோஜனமாயிருப்பதைப் பவுல் மறுக்கவில்லை. அவர், நீங்களெல்லாரும் அந்நிய பாஷைகளைப் பேசும்படி விரும்புகிறேன் என்று கூறினார். ஆயினும் தரப்பட்ட சில சூழ்நிலைகளில் அவர்கள் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிறவர்களாக வேண்டும் என்பதையே அவர் விரும்பித் தேர்ந்து கொண்டார். பாஷைகளில் பேசுதல் என்பது, அந்த பாஷையில் பழக்கமற்றவர்கள் நிமித்தம் விளக்கப்படுத்தப்படும் போதுதான் அது சபைக்கு உதவியாக இருக்கும். தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தலும் விளக்கப்படுத்தப்பட்ட பாஷைகளும் அவற்றை உரைப்பவர்கள் சபைக்குப் பக்திவிருத்தி ஊட்டுவதால், பிரயோஜனம் உள்ளவைகளாயிருந்தன.

பாஷைகளுக்கு விளக்கம் சொல்லுதல் என்பது, கூட்டத்தில் இருக்கும் சிலருக்காவது புரியாத மொழிகளை புரிந்துகொள்ளும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட திறன் என்பதாக இருந்தது. அந்நிய பாஷையில் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு செய்தியானது, கூடியிருப்பவர்கள்

புரிந்து கொள்ளக்கூடிய மொழியில் விளக்கியுரைக்கப்படும்போது மட்டுமே, பேசப்பட்டவற்றினால் சபையானது ஊக்குவிக்கப்பட முடிந்தது. பாஷைகளுக்கு விளக்கம் அளிப்பவர் இருந்தபோது, பாஷைகளில் பேசுதலானது, தீர்க்கதரிசனம் கூறுதல் போன்றே சபையைக்கட்டி எழுப்பியது. பாஷைகளுக்கு விளக்கம் அளிக்கக் கூடிய சிலர் இருக்கவேண்டும் என்ற பவுலின் எதிர்பார்ப்பானது, விவாதத்திலிருந்த மொழிகள் உண்மையான மொழிகளாயிருந்தன என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது. மொழிகள் அறிவுசார்ந்தவையாக இருந்தபோது, அவைகள் பக்திவிருத்தியூட்டப் பணி செய்தன.

பவுலின் விவரிப்புகள் (14:6-9)

⁶மேலும், சகோதரரே, நான் உங்களிடத்தில் வந்து உங்களுக்கு இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துவதற்காவது, அறிவுண்டாக்குவதற்காவது, தீர்க்கதரிசனத்தை அறிவிக்கிறதற்காவது, போத கத்தைப் போதிக்கிறதற்காவது ஏதுவானதைச் சொல்லாமல், அந்நிய பாஷைகளில் பேசினால் என்னாலே உங்களுக்குப் பிரயோஜனம் என்ன? ⁷அப்படியே புல்லாங்குழல், சுரமண்டலம் முதலாகிய சத்தமிடுகிற உயிரில்லாத வாத்தியங்கள் தொனிகளில் வித்தியாசம் காட்டாவிட்டால், குழலாலே ஊதப்படுகிறதும், சுரமண்டலத்தாலே வாசிக்கப்படுகிறதும் இன்னதென்று எப்படித் தெரியும்? ⁸அந்தப்படி எக்காளமும் விளங்காத சத்தமிட்டால் எவன் யுத்தத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணுவான்? ⁹அதுபோல, நீங்களும் தெளிவான பேச்சை நாவினால் வசனியாவிட்டால் பேசப்பட்டது இன்னதென்று எப்படித் தெரியும்? ஆகாயத்தில் பேசுகிறவர்களாயிருப்பீர்களே.

வசனம் 6. அப்போஸ்தலர், எதிர்காலத்தில் கொரிந்து நகரின் சபைக்கு வந்து, கொரிந்தியர்கள் அறிந்திராத மொழியொன்றில் மாத்திரம் பேசுதல் என்ற கற்பனையான சூழலுக்கு இவ் விஷயத்தைக் குறைத்தார். சபையாருக்கு, இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துவதற்காவது, அறிவுண்டாக்குவதற்காவது, தீர்க்கதரிசனத்தை அறிவிக்கிறதற்காவது, போதகத்தைப் போதிக்கிற தற்காவது ஏதுவானதைச் சொல்லாமல் இருக்கிறவரை சபைக்குப் பிரயோஜனம் எதுவும் இருக்க இயலாது. அவ்வாறே, தேவன் அருளிய மனதை ஈர்க்கப்பண்ணும் வரமான பாஷைகளில் பேசுதல் என்பதை, செயல்விளக்கப்படுத்துவதற்காக மட்டும் பயன்படுத்து பவரிடமிருந்து, சபையானது எந்த பிரயோஜனத்தையும் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆவிக்குரிய வரங்கள் என்பவை அவற்றைச் செயல்முறை படுத்துபவர்களின் பக்திவிருத்திக்காக மாத்திரம் தரப்பட்டவைகள் அல்ல. அவைகள் முழு சபைக்குமானவை.

புரிந்துகொள்ளப்படாமல் பாஷைகளில் பேசுதல் என்பது அப்போஸ்தலரைப் பொறுத்த மட்டில் கருத்தற்றதாக இருந்தது. வார்த்தைகளின் ஆதார மூலம் எதுவாயிருந்த போதும், அறிவையும் போதிப்பையும் பவுல் தேர்ந்து கொண்டார். உணர்வுகளால் தூண்டப்பட்ட வெறித்தனங்களால் அவர் மனம் ஈர்க்கப் படாதிருந்தார். அப்படிப்பட்ட செயல்பாடுகள், டியோனிசஸ் அல்லது சைபேல் என்ற தெய்வங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சடங்கு களுக்கே மிகவும் ஏற்புடையவைகளாயிருந்தன.

வசனம் 7. பவுல் தம்மீது கவனம் குவிக்கப்பட்ட விவரிப்புகளில் இருந்து கடந்து வந்து, இயல்பான உலகத்தைக் கவனிக்கும்படி அழைத்தார். இங்கு இசைக்கருவிகள், ஒருவேளை **புல்லாங்குழல், சுரமண்டலம்** என்ற இசைக்கருவிகள் இந்த விஷயத்தில் உதாரணமாகத் தரப்பட்டன. அவை ஒவ்வொன்றும், தனக்கென்று அடையாளப்படுத்தப்பட்ட ஒலியை ஏற்படுத்தியது மட்டுமின்றி, ஒரு இசைக்கருவியில் இசைக்கப்பட்ட சுரமானது அதைக் கவனிப் பதால் சந்தோஷம் தருவதாகவோ அல்லது எதையாவது தெரிவிப் பதாகவோ இருப்பதற்காக, சிலவகையான உணர்ந்துகொள்ளப் படுதல், இசைவினைக்கமான வரிசைமுறை ஆகியவற்றுடன் இசைக்கப்பட வேண்டி இருந்தது. எவரொருவராலும் புரிந்து கொள்ளப்படாத பாஷை ஒன்றை ஒரு நபர் பேசியபோது, அவரது வார்த்தைகள், ஒரு இசைக்கருவி இசைக்கப்படும் போது அது தனித்துவமான இசைப்பண்புகளை வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதுடன் ஒப்பிடப்படுபவனவாக இருந்தன. இன்றைய நாட்களின் வாசகர், ஒரு பியானோ வாத்தியம் தன்னுடைய ஒலியைப்போல் ஒலிக்காமல் இருத்தலைக் கற்பனை செய்து கொள்ளலாம். அது கவனிப்பவர்களுக்கு எந்த சந்தோஷத்தையும் தராது மற்றும் புரிந்து கொள்வதற்கு எதையும் வெளிப்படுத்தாது. அது போன்றே, எவரொருவரும் புரிந்து கொள்ளாத வாய்மொழி ஒலிகள், பயனற்ற வெறும் ஒலி அலைகளாக மட்டும் இருக்கும்.

வசனம் 8. இசைக்கருவி ஒன்றை இன்னொன்றில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்த முடிதல் முக்கியமானதாக இருப்பது ஏன்? ஏனென்றால் எல்லா இசை கருவிகளும் முற்றிலும் பொழுது போக்கிற்கானவைகளாக மாத்திரம் இருப்பது இல்லை. எக்காளமும் **விளங்காத சத்தமிட்டால்**, ஒரு நகரானது அதைப்பிடிக்க புறப்பட்டு வரும் படைகளால் அச்சுறுத்தப்படும்போது, எச்சரிக்கை எதுவும் எழுப்பப்படாது. **எவரொருவரும் யுத்தத்திற்குத் தம்மை ஆயத்தம் பண்ணமாட்டார்.** எக்காளம் தனித்துவமான ஒலியைக் கொண்டிராத பொழுது அதன் எச்சரிக்கையை ஒருவர் புரிந்து கொள்வது எவ்வாறு முடியும்? மக்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான எக்காளத்தின் தனித்துவமான ஒலி இல்லாத நிலையில்,

ஆபத்திற்குட்பட்ட நகரங்கள் அழிந்து போகும். அதுபோன்றே, எவரொருவரும் புரிந்து கொள்ளாத மொழியில் பேசப்பட்ட வார்த்தைகளும் அவற்றைக் கவனிப்பவர்களுக்குச் செய்தி எதையும் தருவதில்லை. எவரொருவரும் புரிந்துகொள்ளாத மொழியில் ஒரு நபர் பேசும்போது, சபைக்கு எந்த பிரயோஜனமும் ஏற்படுவதில்லை. உச்சரிக்கப்பட்ட வார்த்தைகள், எச்சரிப்பு, அறிவுறுத்துதல் மற்றும் ஊக்குவித்தல் ஆகியவற்றை அளிப்பதில்லை.

வசனம் 9. பவுல் இந்த விவரிப்புகளை கொரிந்துவில் இருந்த சபையின் அப்போதய சூழ்நிலைக்கு நடைமுறைப்படுத்தினார். நீங்களும் என்பது வலியுறுத்தம் மிக்கதாக உள்ளது. அவர், “அதுபோல, நீங்களும் தெளிவான பேச்சை நாவினால் வசனியா விட்டால் பேசப்பட்டது இன்னதென்று எப்படித் தெரியும்?” என்று கேட்டார். பேசுபவர் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை என்றால், அவர் எவருக்கும் பேசவில்லை என்றுதான் பொருள். கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள், **என்ன பேசப்படுகிறது**, என்று அறியாத வரையில், இயேசுவை அறிவித்தல் என்ற இலக்கானது தடைப்படுகிறது. பேச்சு என்பது செய்தித் தொடர்புக்கானது என்பதே அப்போஸ்தலரால் இங்கு பேசப்படாத யூகமாக உள்ளது. புரிந்து கொள்ளப்படக்கூடிய செய்தியை ஒருநபர் அறிவிக்க வில்லையென்றால், அவர்/அவள் ஆகாயத்தில் பேசுகிறவரா யிருப்பார். பேசுகிறவருக்கு உணர்வுப்பூர்வமான பயன்பாடு எதையும் பவுல் குறிப்பிடவில்லை. ஆராதனையும் துதியும், ஆராதிப்பவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளே ஆயினும், இவ்விடத்தில் அவைகள் பவுலின் அக்கறையாக இருந்ததில்லை; பேசப்பட்டு புரிந்துகொள்ளப்பட்ட மொழிகளைப்பற்றி அவர் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

பவுலின் நடைமுறைப் பயன்பாடு (14:10-12)

¹⁰உலகத்திலே எத்தனையோ விதமான பாஷைகள் உண்டாயிருக்கிறது, அவைகளில் ஒன்றும் அர்த்தமில்லாததல்ல. ¹¹ஆயினும், பாஷையின் கருத்தை நான் அறியாமலிருந்தால், பேசுகிறவனுக்கு அந்நியனாயிருப்பேன், பேசுகிறவனும் எனக்கு அந்நியனாயிருப்பான். ¹²நீங்களும் ஆவிக்குரிய வரங்களை நாடுகிறவர்களானபடியால், சபைக்குப் பக்திவிருத்தி உண்டாகத் தக்கதாக அவைகளில் தேறும்படி நாடுங்கள்.

வசனம் 10. வசனங்கள் 1 முதல் 9 வரை, பவுல் ஆறுமுறைகள் γλῶσσα (*glōssa*, “tongue”) “பாஷை”) என்ற பதத்தை ஒருமையிலோ அல்லது பன்மையிலோ பயன்படுத்தினார். இந்த அனைத்து இடங்களிலும் இவ்வார்த்தையை “பாஷை” அல்லது “பாஷைகள்”

என்றே NASB மொழிபெயர்க்கிறது. வசனங்கள் 10 மற்றும் 11ல் அப்போஸ்தலர், செயலளவில் உண்மையான ஒரேபொருள் தரும் பிரிதொரு சொல்லைத் தேர்ந்து கொள்ளும்போது, “பாஷை” என்பதன் மூலம் தாம் அர்த்தப்படுத்தியது என்ன என்று தெளிவாக்கினார். சந்தர்ப்பப்பொருளில், γλῶσσαι (glōssai, “tongues” “மொழிகள்”) மற்றும் φωναί (phōnai, “voices” or “utterances” “குரல்கள்” அல்லது “உச்சரிப்புகள்”) என்ற இரு வார்த்தைகளும் மொழிகளையே குறிப்பிடுகின்றன. கொரிந்து நகரில் ஆவியானவரின் வரம் பெற்ற கிறிஸ்தவர்களால் அற்புதமாகப் பேசப்பட்ட மொழிகளே இப்பகுதி முழுவதிலும் பவுலின் அக்கறைக்குரிய விஷயமாக இருந்தது; ஆனால் இங்கு அவர், சாதாரணமாகப் பேசப்பட்ட மொழிகளை, அதாவது, வழக்கமான வழிமுறைகளால் கற்கப்பட்டு அன்றாடவாழ்வின் உரையாடலில் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட மொழிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதன்மூலம் விவரித்தார். எந்தமொழியும் **அர்த்தமில்லாததல்ல** என்ற கருத்தை அப்போஸ்தலர் இங்கு குறிப்பிட்டார். சந்தைவெளியில் இரு வர்த்தகர்களுக்கிடையில் நடைபெறும் உரையாடலில் நடப்பது எதுவோ, அதுவே கிறிஸ்தவர்களின் கூடுகைகளில் ஆவியின் வரம் பெற்ற தனிநபர்கள் பேசும்போதும் நடைபெறுகிறது. அவர்கள் ஏதோ சிலவற்றை அர்த்தப் படுத்தினார்கள்.

13ம் வசனத்தில் அப்போஸ்தலர், “மொழி” ஒன்றின் பயன் பாட்டைத் திருப்பிப் போட்டார். பவுலின் விவரிப்பினுடைய இயல்பின் காரணமாக, glōssai (“tongues”) (“மொழிகள்”) என்பதிலிருந்து phōnai (“voices” or “utterances”) (“உச்சரிப்புகள்”) என்பதற்கு மாறுதல் தேவைப்பட்டது சிலர் உரிமை கோருகிறபடி, glōssai என்பது பரவசநிலை உச்சரிப்புக்கான பவுலின் வார்த்தையாகவும் phōnai என்பது மதிநுட்பமான மொழிகளுக்கான அவரது வார்த்தையாகவும் இருப்பதில்லை.

வசனம் 11. செய்தித்தொடர்பு நடைபெறவில்லை என்றால் மொழிகள் என்பவை ஆகாயத்தில் அலைகின்ற நோக்கமற்ற ஒலி அலைகளாகவே இருக்கும். மாட்டின் கழுத்தில் கட்டப்பட்டு, சத்தமிடும் மணியாவது சற்றுப்பயனுள்ளதாயிருக்கும். பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டதோ அல்லது இயல்பாகக் கற்றுக்கொள்ளப்பட்டதோ, எதுவாக இருப்பினும், பேசப்படும் மொழியானது கவனிப்பவர்களால் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை என்றால், அது குழப்பத்திற்கே காரணமாகும் என்பதை வலியுறுத்த, அப்போஸ்தலர் வண்ணமயமான வார்த்தை ஒன்றைப் பயன் படுத்தினார். கவனிப்பவரைப் பொறுத்தமட்டில் பேசுகிறவர் **அந்நியராயிருப்பார்** - “அந்நியரைப்போல்” அல்ல ஆனால் உண்மையிலேயே “அந்நியராக” இருப்பார். மொழி, கலாச்சாரம் மற்றும் அரசு அமைப்பினால் ஒன்றுகூட்டிக் கட்டப்பட்டுள்ள மக்கள், புறம்பே உள்ளவர்களைக்

குறிப்பதற்கு ஒரு வார்த்தை வைத்துள்ளனர். அமெரிக்கர்கள் இவர்களை “aliens” என்று அழைக்கலாம். இஸ்ரவேல் மக்கள் இவர்களை “மக்களினங்கள்” (עֲרָבִים, *haggoim*) என்று அழைத்தார்கள்; கிறிஸ்துவின் காலத்தின்போது இவர்களை யூதர்கள், “புறஜாதிகள்” (תּוֹרְמָנִים, *ta ethnē*) என்று அழைத்தார்கள். ஒரு கிரேக்கர் மனிதகுலத்தை, கற்றுக்கொண்டு பேசும் மொழி மற்றும் கலாச்சாரம் ஆகியவற்றின்படி பிரித்தார், அதாவது கிரேக்கர்கள் மற்றும் பேசும்போது “பார், பார். பார்” என்று ஒலியெழுப்புகிறவர்கள் என்று இருவகையாகப் பிரித்தனர். கிரேக்க மொழி பேசுபவர்களுக்கு, இதுபோன்ற ஒலி எழுப்புவர் “barbarian” அதாவது அந்நியராக (βάρβαρος, *barbaros*) இருந்தார். என்ன கூறப்படுகிறது என்பதைக் கவனிப்பவர் புரிந்துகொள்ள முடியாதபோது, பேசுபவர் பாஷைகள் பேசுவதற்கான வரத்தை அற்புதவிதமாகப் பெற்றிருந்தாலும், அவர் கூற்றைக் கவனிப்பவருக்கு அவர் ஒரு அந்நியராகவே இருப்பார்.

வசனம் 12. மீண்டுமாகப்பவுல், நீங்களும் என்ற பிரதிப்பெயர்ச் சொல்லை அடிக்கோடிட்டார். அப்போஸ்தலர் அப்போதய சூழ்நிலைக்குத் தாம் கூறியிருந்த யாவற்றையும் தொடர்பு படுத்தினார். ζῆλοται (*zēlotai*) என்ற கிரேக்க வார்த்தை “வைராக்கியமான மக்கள்” அல்லது “மன உறுதி கொண்ட மக்கள்” என்று அர்த்தப்பட முடியும். நீங்களும் ஆவிக்குரிய வரங்களை நாடுகிறவர்களானபடியால் என்ற வார்த்தைகளில் நாகரீகமான ஏளனம் ஒன்றைக் கேள்விப்பட முடியும், ஆனால் பவுல் கொண்டிருந்த அக்கறை எதுவாக இருந்திருப்பினும், ஆவிக்குரிய வரங்களின் நேர்மறையான பயன்களின்மீதான தனது பாராட்டினால் அவர் உறுதிப்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆவியானவரால் ஏவப்பட்ட இவ்வரங்கள், கர்த்தரின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்கு கிறிஸ்தவர்களின் சாட்சியத்தை மேம் படுத்திற்று. கொரிந்து நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் “ஆவிக்குரிய வரங்கள் பற்றி வைராக்கியமாக” இருந்தது நல்லதுதான், ஆனால் (12ம் அதிகாரத்தில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டபடி) ஆவிக்குரிய வரங்கள் சபை முழுவதற்கும் பிரயோஜனமாக வேண்டியவை யாயிருந்தன. சபை அதினால் பிரயோஜனப் படும்போது ஒவ்வொருவரும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டனர். சுயசந்தோஷத்திற்காக அவற்றை நாடுவதற்கு மாறாக, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தாம் கொண்டிருந்த வரம் எதுவாக இருப்பினும் அதை சபைக்குப் பக்தி விருத்தி உண்டாகத்தக்கதாக பயன்படுத்த வேண்டியதாக இருந்தது.

சபைக்கு பக்திவிருத்தியூட்டுதல் (14:13-19)

தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தலையும் பாஷைகளில் பேசுதலையும் பவுல் ஒப்பிட்டபோது, அவற்றில் ஒரு வரம் (தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல்) சபைக்கு பக்திவிருத்தியூட்டிற்று, மற்றொன்று (பாஷைகளை பேசுதல்)

பேசப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு விளக்கம் கூறப்பட முடியாத வரையில் சபைக்கு பக்திவிருத்தியூட்டவில்லை என்ற இடர்பாடுமிக்க வேறுபாட்டை வலியுறுத்தினார். ஆவிக்குரிய வரங்கள் “சபைக்கு பக்திவிருத்தி உண்டாக்கும்” போது (14:12) அவற்றின்மீதான வைராக்கியத்தை அப்போஸ்தலர் பாராட்டினார். வரங்கள் காட்சிப்படுத்தக் கூடியவையாக இருந்தும் அவை தேவனுக்கும் அவரது சபைக்கும் மகிமை உண்டாக்கத் தகுதி யற்றவையாகப் போய்விடலாம். ஒரு வரமானது பக்திவிருத்தி உண்டாக்குவதாக இருக்க வேண்டும் என்றால், அது புரிந்து கொள்ளக்கூடிய செய்தியாக வெளிப்படுத்தப்படவேண்டும். நாம் நம்புகிறபடி, கொரிந்து நகரில் இருந்த சபையில், பரிசுத்த ஆவியின் அற்புத வல்லமையினால் மனித மொழிகளைப்பேசுதல் என்பது, அங்கு பாஷைகள் பேசும் வரமாக இருந்தது என்றால், அந்த வல்லமையைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் தங்கள் சுயவலிமையைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட வரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். விஷயம் அவ்வாறு இருந்த தென்றால், சபையானது சிறிய அளவிலேயே பயன்பெற்றது.

பாஷைகளில் பேசும்போது அவைகள் விளக்கப்பட வேண்டும் என்ற பவுல் கேட்டுக்கொண்டது, பாஷைகள் உள்ளான அர்த்தம் கொண்டிருந்தன என்று அவர் நம்பியதைச் செயல்விளக்கப் படுத்திற்று. பாஷைகளில் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள் விளக்கப் படுவது அவசியம் என்பதே கொரிந்தியர்களுக்கு அவரின் கட்டளை யாயிருந்தது. அவைகள் விளக்கப்படுத்தக் கூடாதவைகளாயி ருந்தால், தனிநபர்களின் உணர்வுரீதியான அல்லது ஆவிக்குரிய ஒளியூட்டலுக்கு கேள்விக்குரிய சில பயன்களை அவை கொண்டிருந்தாலும், சபையின் பக்திவிருத்திக்கு அவை பயனற்ற வையாக இருந்தன. பரிசுத்தவான்களின் கூடுகைகளில் வெறுமனே கவனத்தை விலக்கி ஈர்த்தல் என்பது, அதை உற்றுக்கவனிக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கோ அல்லது கிறிஸ்தவர் அல்லாதவருக்கோ பயனற்றதாக இருந்தது.

¹³அந்தப்படி, அந்நியபாஷையில் பேசுகிறவன் அதின் அர்த்தத்தையும் சொல்லத்தக்கதாக விண்ணப்பம் பண்ணக்கடவன். ¹⁴என்னத்தினாலெனில், நான் அந்நிய பாஷையிலே விண்ணப் பம்பண்ணினால், என் ஆவி விண்ணப்பம் பண்ணாமேயன்றி, என் கருத்து பயனற்றதாயிருக்கும். ¹⁵இப்படியிருக்க செய்யவேண்டு வதென்ன? நான் ஆவியோடும் விண்ணப்பம் பண்ணுவேன், கருத் தோடும் விண்ணப்பம்பண்ணுவேன்; நான் ஆவியோடும் பாடுவேன், கருத்தோடும் பாடுவேன். ¹⁶இல்லாவிட்டால், நீ ஆவியோடு ஸ்தோத்திரம் பண்ணும்போது, கல்லாதவன் உன் ஸ்தோத்திரத்திற்கு ஆமென் என்று எப்படிச் சொல்லுவான்? நீ பேசுகிறது இன்னதென்று அவன் அறியானே. ¹⁷நீ நன்றாய் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறாய்,

ஆகிலும் மற்றவன் பக்திவிருத்தியடையமாட்டானே. 18 உங்களெல்லாரிலும் நான் அதிகமாய்ப் பாஷைகளைப் பேசுகிறேன், இதற்காக என் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன். 19 அப்படியிருந்தும், நான் சபையிலே அந்நிய பாஷையில் பதினாயிரம் வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதிலும், மற்றவர்களை உணர்த்தும்படி என் கருத்தோடே ஐந்து வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதே எனக்கு அதிக விருப்பமாயிருக்கும்.

வசனம் 13. ஒரு தனிநபர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆவிக்குரிய வரங்களினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இயல்புக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் பாஷைகளில் பேசும் வரம் பெற்ற ஒருவர், அதை விளக்கப்படுத்தும் வரத்தைப்பெற்றுக் கொள்ளும்படியாகவும் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று பவுல் புத்திகூறினார். அவர் அவ்வாறு தமது வார்த்தைகளை விளக்கப்படுத்தும்போது மட்டுமே அவற்றைக் கேட்பவர்களுக்கு அவ்வார்த்தைகள் ஒரு செய்தியை அளிக்க முடியும். ஒரு மொழியில் பேசப்பட்ட வார்த்தைகள் ஏதோ சிலவற்றை அர்த்தப்படுத்துவதால், வரம் பெற்ற நபர் அதின் அர்த்தத்தையும் சொல்லத்தக்கதாக விண்ணப்பம் பண்ணக்கடவர். விளக்கம் சொல்வதற்கு எதேனும் விஷயம் இல்லையென்றால், அதாவது ஆவிக்குரிய வரம்பெற்ற கிறிஸ்தவர் பாஷைகளில் பேசும்போது விளக்கப்படுத்துவதற்குரிய மதிநுட்பமான செய்தி எதுவும் அதில் இல்லையென்றால், எந்த இடத்திலும் விளக்கம் சொல்லும் வரம் வேண்டுமென்று ஜெபித்தலைக் காணுதல் கடினமானதாக இருக்கும். அர்த்தமற்ற வார்த்தைகள் பரவசநிலையில் உச்சரிக்கப் பட்டால் விளக்கம் சொல்ல அங்கு எதுவும் இருக்காது என்பதே இவ்விடத்தில் தலைப்பாக உள்ளது. கொரிந்தியர் களுக்குப் பவுலின் அறிவுறுத்துதலில், பாஷைகள் பேசும் வரம் பற்றிய அவர்களின் புரிந்துகொள்ளுதல் பற்றிப் பவுல் புரிந்து கொண்டு இருந்த விஷயம் ஒளிந்துள்ளது. நவீன வாசகர்களுக்கும் இது உண்மையே.

வசனம் 14. பவுல் தமது வாசகர்களை இன்னும் அதிக நெருக்கமாக அடையாளம் காணக்கூடும்படிக்கு இப்போது பிரதிப்பெயர்ச் சொல்லில் இருந்து தன்மைப் பெயர்ச்சொல்லுக்கு மாறினார். எவரொருவரும் புரிந்துகொள்ள இயலாத மொழியில் ஒருவர் ஜெபிக்கும்போது, செய்தித்தொடர்போ, துதியோ அல்லது புத்திகூறுதலோ நடைபெற முடியாது என்பதையே அப்போஸ்தலர் அர்த்தப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம், சபை கூடி வருதலைக் கருதும்போது, எந்த ஒரு நிகழ்வும் நடைபெற இயலாது. பேசியவர் வேண்டுமானால், தமது ஆவியின் மூலமாக பரிசுத்த ஆவியானவர் பேசினார் என்று அறிந்த காரணத்தால் தமக்குள்ளாகப் பேருவகை அடையலாம், ஆனால் உண்மையில் பெறப்பட்ட நன்மை அதற்கு மேலாக விரிவாக்கப்பட இயலாதிருக்கும். அவர் தமது உணர்வினால் எதை சாதிக்க விரும்பினாரோ அது அங்கிருந்து

கவனித்தவர்களின் சிந்தைகளில் கனி எதையும் தர இயலாது. பேசுபவரின் சொந்த “ஆவியை” பொறுத்த மட்டில் வேண்டுமானால் அவர் தேவனிடத்தில் செய்த விண்ணப்பம் பலன் தருவ தாயிருக்கலாம். அவரது ஆத்துமாவானது உண்மையான விசுவாசத்தில் வார்த்தைகளை தேவனிடத்தில் கொட்டியிருக்கலாம், ஆனால் அவர் ஜெபித்ததைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு அவர் கூறியது ஒன்றும் புரியாதிருந்ததால், பக்திவிருத்தியோ, கனிதருதலோ அங்கிருக்காது.

கனி கொடுக்க, விசுவாசிகளின் கருத்தினால் (vous, nous) சிந்தை ஆளுகை செய்யப்பட்ட ஜெபத்தைப் பவுல் எதிர்பார்த்தார். கொடுக்கப்படும் கனியானது எல்லைக்குட்பட்ட வகையில் ஜெபித்தவரின் இருதயத்தில் உண்டாயிருக்கலாம், ஆனால் பொதுவாகக் கனியானது பேசுபவரின் சிந்தைக்கு அப்பால் உண்டாயின. கவனித்துக் கேட்பவர்களுக்குத் தெரிந்திராத மொழியில் ஒருவர் ஜெபிக்கும்போது, அவர் கூறிய விஷயமானது கேட்டவர்களிடத்தில் கனிதருவதாக இருக்க இயலாது என்று பவுல் அர்த்தப்படுத்தி இருக்க வாய்ப்புள்ளது. அவர்களது “மனம்” ஆனது “கனிதராத” நிலையில் இருக்கும்; அதன் விளைவாக, அவர்கள் “ஆமென்” கூற இயலாது (14:16). அவர்கள் புரிந்து கொள்ளாத வார்த்தைகளுடன் தங்கள் சொந்த ஜெபங்களைக் கூட்டிக்கொள்ள இயலாதிருப்பார்கள். சபை கூடுகையில் ஆராதனையானது ஒரு தனிநபரின் தொழிலாக இராமல், சமூக அளிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் சுட்டிக்காண்பித்தார்.

வசனம் 15. இன்னும் தன்மைப் பெயர்ச்சொல்லையே பயன் படுத்திய நிலையில் பவுல், புரிந்து கொள்ளாதலின் முக்கியத் துவத்தை வலியுறுத்தினார். ஆவிக்குரிய வரத்தைச் செயல் படுத்துவதிலிருந்து கிடைக்கும் எந்த ஒரு உணர்வுப்பூர்வமான பயனும், அந்த வரம் தேவனை மகிமைப்படுத்துவதற்கு தரப்பட்டது என்பதைப்புரிந்து கொள்ளாதலுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். நான் விண்ணப்பம் பண்ணுவேன் (προσευξομαι, proseuxomai) மற்றும் நான் ஆவியோடும் பாடுவேன் (ψαλω, psalō) அப்போஸ்தலர் எழுதிய போது, அவர் தம்மை எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களின் பிரதிநிதியாக நினைத்தார். இந்த செயல்களில் தாம் ஆவியோடும் கருத்தோடும் ஈடுபடுவதாக அவர் கூறினார். புரிந்துகொள்ளாதலும் உணர்வுப் பூர்வமான வெளிப்பாடும் ஒன்றையொன்று தவிர்ப்பவை அல்ல; ஆனால் கொாரிந்து நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள், புரிந்து கொள்ளாதலைத் தவிர்த்துவிட்டு உணர்வுப்பூர்வமான நடவடிக்கைகளை முதலில் நாடினவர்களாகக் காணப்பட்டனர். பவுல் மென்மையாகவே இவற்றைக் கூறினார், ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஓட்டத்தைப் பின்பற்றுதலானது நடிப்பு சாகசமாக இருந்து ஆவிக்குரிய பேரழிவை ஏற்படுத்தும் என்பதை

வலியுறுத்தினார். ஜெபமோ அல்லது பாடலோ எதுவாக இருந்தாலும், புரிந்து கொள்ளுதல் என்ற வரையறைக்கு உட்பட்டே கொரிந்திய விசுவாசிகள் தங்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று பவுல் வலியுறுத்தினார்.

வேதாகமத்தில் பாடல்கள் என்பவை, துதி, நன்றி செலுத்துதல் மற்றும் விண்ணப்பங்கள் என்பவற்றின் அறிவுசார் வெளிப் பாடாகவே இருக்கின்றன. இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள், இஸ்ரவேல் மக்களின் சங்கீதங்கள் மற்றும், லூக்கா 1:46-55, 67-79 ஆகிய வசனப்பகுதிகளில் காணப்படும் மரியான், சகரியாவின் பாடல்கள் ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்றன. கொரிந்து நகரில் இருந்த சபையில் வேறு எந்தவகையிலும் பாடுதலைப் புரிந்துகொள்ள கட்டாயமான காரணம் எதுவும் தரப்பட முடியாது. பாடுதலும் பாஷைகளில் பேசுதலும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் இருந்தால் மட்டுமே, விளக்கம் தருவதற்கான பவுலின் புத்திமதி சரியான கருத்தை ஏற்படுத்த முடியும். பாடுதலும் பாஷைகளில் பேசுதலும் அர்த்தமற்ற உளறல்களாக இருந்தன என்றால், அவை ஒவ்வொன்றும் பகுத்தறிவிற்கேற்ற சிந்தனையாக விளக்கம் தரப்படுதலைப் பவுல் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது.

வசனம் 16. கிறிஸ்தவ சபை கூடுகைகளில் பாஷைகள் பேசுதல் பற்றிய பவுலின் எதிர்பார்ப்புகள் புறதெய்வ வணக்கத்தாரின் எதிர்பார்ப்புகளிலிருந்து கணிசமான அளவு மாறுபட்டிருந்தன. புறதெய்வ வணக்கத்தாரின் அமைவுகளில் பரவசநிலையில் பேசுபவர்களின் வேண்டுகளின் கூற்றை, கேட்க கூடியிருப்ப வர்கள் புத்திகூறப்படும்படி விளக்கிக்கூற வேண்டும் என்று எவரொருவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை (14:4) அல்லது அதற்கு அவர்கள் ஆமென் சொல்லவும் இல்லை. பாஷைகளில் பேசப்படும் கருத்துக்கள் சரீரமாகிய சபை கட்டியெழுப்பப்படும்படிக்கு விளக்கப் படுத்தப்படவேண்டும் என்ற பவுலின் அறிவுறுத்துதலை அவரது வாசகர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களுக்குப் பவுல் கட்டளையிட்டார்.

புறதெய்வ வணக்க அமைவுகளில், பாஷைகளில் பேசுதல் என்பது குறைந்தபட்சம் இயல்பான ஒரு மொழியிலிருந்து பிற மொழிக்கு மொழிபெயர்த்தல் என்ற கருத்தில்கூட விளக்கம் தரப்படவில்லை. டெல்பி போன்ற தெய்வங்களின் குரல்களில் தரப்பட்ட செய்திகள், எதிர்காலத்தை முன்னுரைத்தல் என்ற நோக்கத்திற்கானவைகளாய் இருந்தனவே தவிர, அத்தெய்வங்களை நம்புவோர்களை ஊக்குவிப்பதற்கானவைகளாய் இருக்கவில்லை. புறதெய்வ வணக்க மார்க்கத்துடன், பரவசப்பேச்சுக்கள் உட்பட வெறி கொண்ட செயல் என்பது இணைவுகொண்டிருந்தது, அவர்கள் ஊக்குவித்த மோசடியில் மிகவும் திளைத்தவர்களாகக் காணப் பட்டனர். இப்படிப்பட்ட புறதெய்வ வணக்க நடை முறைகளைப் பவுல், கிறிஸ்தவ

ஆராதனையில் தழுவிக்கொண்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. கொரிந்து நகரில் இருந்த சபையில், ஆராதனை ஊழியங்களில் பாஷைகளில் பேசுதல் என்ற கோட்பாடானது, அற்புதவிதமாய்க் கற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இயல்பான மொழிகளைப் பேசுதல் என்பதை உள்ளடக்கியிருந்தால், புறதெய்வ வணக்கத்தாரின் பரவச நிலை உச்சரிப்புகள் போன்றவை மேம்போக்கானவைகளும் முக்கியமற்ற விஷயங்களாகவுமே இருந்தன.

பாஷைகளில் பேசும்போது ஒருவர் ஆவியானவரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தால், அவர் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவார் அல்லது இன்னொரு நபரை ஆசீர்வதிப்பார், ஆனால் இது கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் சிலரால் உணர்ந்தறியப்படாது. **வரம்பெற்றிராதவர்** (ungifted) என்று NASB வேதாகமத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள ἰδιώτης (*idiōtēs*) என்ற வார்த்தை, “திறன் இல்லாத” அல்லது ஒருவேளை “தூண்டுதல் இல்லாத” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் (தமிழில் இது “கல்லாதவர்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது). இவ்வார்த்தை 1 கொரிந்தியர் 14:16, 23, 24 ஆகிய வசனங்களில் உள்ளது; இதற்கும் அப்பால், இது புதிய ஏற்பாடு முழுவதிலும் இரண்டு இடங்களில் மாத்திரம் உள்ளது (அப். 4:13; 2 கொரி. 11:6). இது வரும் எல்லா இடங்களிலும், இது ஏதோ ஒரு வகையில் பயிற்சி பெறாதவர்களையே குறிக்கிறது. உதாரணமாக, ஒரு தச்சர் ஒரு மருத்துவரால் மருத்துவ அறிவைப் பொறுத்த மட்டில் ἰδιώτης (“unskilled”) என்று விவரிக்கப்படலாம். அப்போஸ்தலர் 4:13ல் பேதுருவும் யோவானும் நியாயப்பிரமாணத்தைப் “படித்தறியாதவர்கள்” என்று முடிவு செய்யப்பட்டனர்; அதாவது, நியாயப்பிரமாணத்திற்கு விளக்கம் அளிப்பதில் அவர்கள் படிப்பறிவு பெறாதவர்கள் என்பதை யூதர்கள் உணர்ந்து அறிந்தனர். 2 கொரிந்தியர் 11:6ல் பவுல் தம்மை ஒரு “திறன்ற” பிரசங்கியார் என்று நினைத்ததாகக் குறிப்பிட்டார்.

1 கொரிந்தியர் 14 நிருபத்தில் இவ்வார்த்தை வரும் மூன்று இடங்களில் இது, சபை கூடிவரும் வேளையில் பாஷைகளில் பேசப்படும்போது என்ன நடக்கிறது என்று புரிந்துகொள்ளப் பயிற்சி இல்லாத ஒருவரைக் குறிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. அந்தநபர் ஒரு அவிசுவாசியாக இருக்கலாம் அல்லது மறைவாக உட்புகுந்து கலகம் விளைவிக்க நினைத்து நிற்பவராக இருக்கலாம். அவர் ஆர்வத்துடன் **கவனிப்பவரின் இடத்தை நிரப்புகிறார்** - விசுவாசியாக அல்ல, ஆனால் அவிசுவாசியாகவும் அல்ல என்ற நிலையில் அவர் இருக்கிறார். வரம்பெற்ற கிறிஸ்தவர் பாஷைகளில் பேசியதைக் கேட்டும் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள், பேசுவருடன் ஒப்புமை ஆவதற்கோ அல்லது கருத்து வேறுபடுவதற்கோ அடிப்படை எதுவும் கொண்டிருப்பதில்லை. அந்தக்காரணத்தினால் அவர்கள் கல்லாதவர்கள் (*idiōtēs*) என்று

விவரிக்கப்படுவார்கள், அதாவது, தாங்கள் கேள்விப்பட்டது இன்னதென்று மதிப்பிட இயலாதவர்களாகவும் “ஆமென்” என்று கூற இயலாதவர்களாகவும் இருப்பார்கள், அதாவது என்ன நன்றி செலுத்துதல் அல்லது துதி ஏறெடுக்கப்பட்டது என்று அறியாதவர்களாயிருப்பார்கள். பவுலின் சுவிசேஷ அறிவிப்பிற்கான விருப்பங்கள் மேல் பரப்பிற்கு வந்தது. அவரது கண்களில், திறமை யற்றவர்களாக அங்கு வந்து நிற்பவர்கள் “ஆராதனையில் மிகவும் முக்கியமான நபராக இருக்கிறார்”⁶ (காண்க 1 கொரி. 14:23). என்ன கூறப்பட்டது என்பதை அப்படிப்பட்ட நபர் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை என்றால் செய்தியானது - அது எவ்வளவு அற்புதமானதாக இருந்தாலும் - அர்த்தமற்றதாகும்.

வசனம் 17. ஆவியானரின் ஆதிக்கத்தின்கீழ், ஒருவர் முற்றிலும் அமைவுக்குப் பொருந்தாத ஜெபங்களை, ஸ்தோத்திரங்களை அல்லது துதிகளை ஏறெடுத்திருக்கலாம். அந்நிய பாஷைகளைப் பேசும் வரம்பெற்ற தனிநபர், தமது சுய வார்த்தைகளைத் தாம் புரிந்து கொண்டது போல் யூகித்து நடிக்கலாம். ஆர்வத்துடன் அருகில் நிற்கும் கல்லாதவர், தாம் கேட்கிற வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ளவில்லையென்றால், **பக்திவிருத்தி அடையமாட்டார்.** இந்த இடத்தில் பாஷைகளில் பேசுதல் சரீரத்தைக் கட்டி யெழுப்பாது. அப்போது பாஷைகளில் பேசுதலானது கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர்களிடத்தில் சுவிசேஷத்தைக் கொண்டு செல்லத் தடையாக இருக்கும்.

வசனம் 18. பவுல், ஆவிக்குரிய வரங்களைப் பயன்படுத்துதல் பற்றி, குறிப்பாக பாஷைகளில் பேசுதல் பற்றி, கொரிந்தியர் களுக்கான தமது அறிவுறுத்துதல்களில், அவர்கள் பொறாமையால் தூண்டப்பட்டிருக்கக் கூடாது என்பதைத் தெளிவாக்க விரும்பினார். இது அவர் பாஷைகளில் பேசும் வரத்தில் குறைவுபட்டிருந்தார் என்பதால் அல்ல. அவர் தாம் தேர்ந்துகொண்ட படியாக அற்புத விதமாக பாஷைகள் பேசினார், மற்றும் இந்த சகோதரர்களில் எவரும் செய்ததைக்காட்டிலும் அதிகம் சுயாதீனமாக அதைச் செய்தார். அப்போஸ்தலர் என்ற வகையில் பவுல், சந்தர்ப்பத்திற்குத் தேவையான வகையில் எந்த மொழியில் வேண்டுமானாலும் பேச முடிந்தது. இதற்கு நேர் மாறாக, அவரது வாசகர்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு பாஷைகளுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். அதனால் தான் பவுல், **உங்களெல்லாரிலும் நான் அதிகமாய்ப் பாஷைகளைப் பேசுகிறேன்,** என்று கூற முடிந்தது. அவர் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் அதிகமாக அடிக்கடி பாஷைகளில் பேசினார் என்பதல்ல, ஆனால் பாஷைகளின் பயன்பாட்டில் அவர் அதிக நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டிருக்கப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அனுமதித்தார் என்பதே இங்கு விஷயமாகும்.

வசனம் 19. பாஷைகளில் பேசுதல் மற்றும் தீர்க்கதரிசனம்

உரைத்தல் ஆகியவற்றின் மீதான கலந்துரையாடலுக்கான சந்தர்ப்பமானது முதலாவது, சபையின் நடக்கை என்பதிலிருந்து வந்திருந்தது (காண்க 14:28). 1 கொரிந்தியர் 11:18; 14:19, 28, 35 ஆகிய வசனங்களில் மட்டுமே பவுல் ἐν ἐκκλησίᾳ (en ekklēsia நேர்ப்பொருளில் “சபையில்” என்று அர்த்தப்படுகிறது) என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தினார். ἐκκλησία (ekklēsia) என்ற வார்த்தை “கூடுகை” என்று பொருள்படுகிறது; இங்கு சந்தர்ப்பப் பொருளானது, அப்போஸ்தலர் இச்சொற்றொடரை, ஆரா தணைக்குக் கூடிவந்த கிறிஸ்தவர்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தியதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.⁷ மற்ற காட்சி அமைவுகளில் பாஷைகள் பேசுதலைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் கிறிஸ்தவ சபை கூடுகைகளில் அவற்றின் பயன்பாடு ஆகியவற்றிற்கு இடையே வித்தியாசத்தை எற்படுத்துபவராகப் பவுல் காணப்படுகிறார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் பாஷைகளில் பேசக்கூடிய வரமானது, நிச்சயமாகவே பேசுபவர் தாம் சாதாரணமான வழியில் கற்று அறிந்திராத மொழியொன்றை அற்புதவிதமாகப் பேசக்கூடிய திறமையாகவே உள்ளது. பாஷைகளில் பேசுதல் என்பதைப் பவுல், பேசுபவர் வேறுவகைகளில் செய்தித்தொடர்பு கொள்ள இயலாத மக்களைச் சந்திக்கும்போது, பொது இடங்களில் போதிப்பதற்குப் பயனுள்ளதாயிருப்பதாகக் கண்ணோக்கினார் (14:22). அப்படிப் பட்ட பொது இடங்களில், அப்போஸ்தலர் தமக்கு அருளப்பட்ட வரத்தைப் பயன்படுத்தினார்; ஆனால் தனிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும்போது தான் “சபையில்” அதைப் பயன்படுத்தினார். அவர் தாம் ஆவிக்குரிய வகையில் எவ்வளவாய் வளர்ந்திருந்தார் என்பதையோ, பாஷைகள் பேசுவதில் தம்மை ஆவியானவர் எவ்வளவாய் ஆசீர்வதித்திருந்தார் என்பதையோ “சபையில்” காண்பிக்க விரும்பாமல், சகவிசுவாசிகளுக்கு அறிவுறுத்துதல் மற்றும் போதித்தல் ஆகியவற்றிலேயே அக்கறை செலுத்தினார். இந்தக் காரணங்களினால், “சபையில்” தமது சக கிறிஸ்தவர் களிடத்தில் அந்நியபாஷையில் பதினாயிரம் வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதிலும், மற்றவர்களை உணர்த்தும்படி கருத்தோடே ஐந்து வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதே தமக்கு அதிக விருப்பமாயிருக்கும் என்று அவர் கூறினார். பவுல் தேர்ந்து கொண்ட இந்த குறிப்பிட்ட எண்களுக்கு இவ்விடத்தில் தனிப்பட்ட அர்த்தம் எதுவும் இல்லை. மதிநுட்பமான மற்றும் மதிநுட்பம் இல்லாத பேச்சுக்களுக்கிடையில் கூர்ந்த வேறுபாடுகளைக் கொண்டுவர இவை உதவின என்பது தான் இவற்றின் தனிச்சிறப்பாகும்.

ஆராதனையும் சமூக-உணர்வும் (14:20-25)

²⁰சகோதரரே, நீங்கள் புத்தியிலே குழந்தைகளாயிராதேயுங்கள்;

துர்க்குணத்திலே குழந்தைகளாயும், புத்தியிலோ தேறினவர்களாயுமிருங்கள். ²¹மறுபாஷைக்காரராலும், மறு உதடுகளாலும் இந்த ஜனங்களிடத்தில் பேசுவேன்; ஆகிலும் அவர்கள் எனக்குச் செவிகொடுப்பதில்லையென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று வேதத்தில் எழுதியிருக்கிறதே. ²²அப்படியிருக்க, அந்நிய பாஷைகள் விசுவாசிகளுக்கு அடையாளமாயிராமல், அவிசுவாசிகளுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறது; தீர்க்கதரிசனமோ அவிசுவாசிகளுக்கு அடையாளமாயிராமல், விசுவாசிகளுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறது. ²³ஆகையால், சபையாரெல்லாரும் ஏகமாய்க் கூடிவந்து, எல்லாரும் அந்நியபாஷைகளிலே பேசிக் கொள்ளும்போது, கல்லாதவர் களாவது, அவிசுவாசிகளாவது உள்ளே பிரவேசித்தால், அவர்கள் உங்களைப் பைத்தியம் பிடித்தவர்களென்பார்களல்லவா? ²⁴எல்லாரும் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகையில், அவிசுவாசி யொருவன், அல்லது கல்லாதவனொருவன், உள்ளே பிரவேசித்தால், அவன் எல்லாராலும் உணர்த்துவிக்கப்படும், எல்லாராலும் நிதானிக்கப்படும் இருப்பான். ²⁵அவனுடைய இருதயத்தின் அந்தரங்கங்களும் வெளி யரங்கமாகும், அவன்முகங்குப்புற விழுந்து, தேவனைப் பணிந்து கொண்டு, தேவன் மெய்யாய் உங்களுக்குள்ளே இருக்கிறாரென்று அறிக்கையிடுவான்.

கொரிந்து நகரில் சபை கூடிவந்தபோது, மற்ற விஷயங்களைப் போன்றே, ஆவிக்குரிய வரங்களைச் செயல்படுத்துதலும் கருத்து வேறுபாட்டிற்குப் பங்களித்தது. சில கிறிஸ்தவர்கள், அறிவு சார் கற்றலுக்கு மற்றவர்களைக்காட்டிலும் அதிக மதிப்பை கொடுத்தவர்களாகத்தோன்றினர் (காண்க 1:26, 27; 4:8). ஐக்கிய விருந்துகளில் செல்வந்தர்கள் தங்களைக்காட்டிலும் எளியவர்களாயிருந்தவர்களிடத்தில் இருந்து பிரிந்து அமர்ந்தார்கள். அதிகம் அறிவார்ந்தவர்களுக்கு, உறுப்பினர்கள் பல்வேறு மொழிகளில் பேசுதலும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தவர்கள் அதிக சத்தம் அல்லது ஆதிக்கம் செலுத்தப் போட்டி போட்டதும் சகிக்க இயலாததாக இருந்தன. கொரிந்து நகரில் இருந்த சபையில் அதிகம் அறிந்த மற்றும் அதிக செல்வம் கொண்ட சகோதரர்களின் எண்ணப்போக்கு மற்றும் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றில் இருந்த தவறுகளைப் பவுல் கண்டறிந்திருந்தார். சபை கூடி வருகையில் ஒருவருக்கொருவர் அக்கறை கொள்ளும் விஷயத்தில் அவர், ஒழுங்குமுறையின் கணிசமான அளவை விரும்பியவர்களின் நிலைப்பாட்டை மேற்கொண்டார். கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தருக்குள் அறிவுறுத்துதலைப் பெற்றுக்கொள்ளுதலுக்கும் ஒருவர் மற்றவர் மீது பரஸ்பரம் கொண்டுள்ள மதிப்பில் வளருவதற்கும், ஒற்றுமையாகச் செயல்படுதலைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் சபைக்கு அவசியமாயிருந்தது.

சமூகம் என்ற வகையில் தொழுது கொள்ளுதலுக்கு, ஒவ்வொருவரும் தம்முடைய சொந்த விருப்பங்களையும் முன்னு

ரிமைகளையும் முழுமையின் (முழுக்கூட்டத்தின்) தேவைகளுடன் ஒன்று கலக்க வேண்டியது தேவையாக இருந்தது. பவுல் தமது வேண்டுகோளைப் பக்குவமான மொழிநடையில் வெளிப் படுத்தினார். சரீரம் என்ற வகையில் சபையில் ஒவ்வொருவருமே தத்தமது சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களைப் புறம்பே தள்ளிவைக்க வேண்டியிருந்தது.

வசனம் 20. பவுல், சபையார் தங்கள் புத்தியிலே குழந்தைகளாயிராதபடி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டார். புதிய ஏற்பாட்டில் குழந்தைகள், நேர்மறையான மற்றும் எதிர்மறையான உதாரணங்களாகப் பயன்பட்டனர். இராஜ்யத்தின் மாபெரும் தன்மை பற்றி இயேசுவிடம் சீஷர்கள் கேட்ட போது, அவர் ஒரு சிறுபிள்ளையை சீஷர்கள் நடுவிலே நிறுத்தி, “இந்தப்பிள்ளையைப் போலத் தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் எவனோ, அவனே பரலோகராஜ்யத்தில் பெரியவனாயிருப்பான்” என்று கூறினார் (மத். 18:1-4). சிறுபிள்ளைகளின் சில பண்புகள், கிறிஸ்தவர்கள் பின் பற்றத் தகுதி வாய்ந்தவைகளாக உள்ளன; மற்ற பண்புகள் அப்படி இருப்பதில்லை.

நவீன ஆங்கிலத்தில், “சிறுபிள்ளையைப் போன்ற” மற்றும் “சிறுபிள்ளைத்தனமான” என்ற சொற்றொடர்கள் கணிசமான அளவு வேறுபட்ட அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ளன. கொரிந்து நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சிந்தனையிலும் நடக்கையிலும் சிறு பிள்ளைத்தனம் கொண்டவர்களாக ஆகியிருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் சிறுபிள்ளைத்தனத்தில் இருந்து வெளியே வந்து வளர வேண்டியிருந்தது அதே வேளையில் அவர்கள், சிறுபிள்ளையைப் போன்ற தங்கள் பண்புகளைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. துர்க்குணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் (“malice”; KJV), குழந்தையைப்போன்று இருந்து விடுதல் நன்று - ஆனால் புத்தியில் அவ்வாறு இருக்கக் கூடாது. “பெரியவர்கள் போல சிந்தித்துச் செயல்படுங்கள்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறினார்.

கிறிஸ்தவர்கள், கவனிப்புக்காக சகவிசுவாசிகளிடம் போட்டியிடும்போது அல்லது சகவிசுவாசிகளிடத் திலிருந்து வரும் அறிவுறுத்துதலை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறபோது, அவர்கள் சிறுபிள்ளைகளைப் போலச் செயல்படுகின்றனர். சபைகூடி வருகையில் கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களைக் கட்டியெழுப்பும் வகையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றே அவர்களின் பக்குவத் தன்மை வற்புறுத்துகிறது. விசுவாசிகள் ஒருவர் மற்றொருவரால் திருத்தப்படுவதற்கு மனவிருப்பமாயிருக்கும்போது தேவன் மகிமைப் படுகிறார். மனப்பக்குவமானது சமூக விழிப்புணர்வை வற்புறுத்துகிறது. தனிநபர் பக்திவிருத்தியூட்டப்படுதல் என்பது சபை பக்திவிருத்தியூட்டப்படுதலுக்கு அடுத்ததாக இருக்கவேண்டும். சமூக விழிப்புணர்வு என்பது சபையின் பொதுவான ஆராதனையில் குறிப்பாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது.

வசனம் 21. பவுல் நியாயப்பிரமாணத்தில் எழுதியிருக்கிறது என்ற குறிப்புடன் ஏசாயா 28:11,12ல் இருந்து ஒரு குறிப்பை இதற்கு முன் கூறியிருந்தார். அவர் நியாயப்பிரமாணத்தைப் பஞ்சாகமத் துடன் மட்டுப்படுத்தவில்லை. ஒரு கருத்தில் தீர்க்கதரிசிகள் தேவனுடைய உடன்படிக்கையை அமல்படுத்துவர்களாயிருந்தனர். இன்னமும் கொரிந்தியர்களின் சூழ்நிலைக்கு ஏசாயா 28:11, 12ன் பொருத்தப்பயன்பாடு உடனடியாகத் தெளிவற்றதாக உள்ளது. இஸ்ரவேலைத் தேவன் சிட்சித்ததைப் பற்றி, மக்கள் புரிந்து கொள்ளாத மொழியைப் பயன்படுத்தி, ஏசாயா குறிப்பிட்டார். அந்நியபாஷைகள் பற்றிய தீர்க்கதரிசியின் குறிப்பு இவ்வசனப் பகுதிக்குப் பவுலின் சிந்தையை இழுத்தது. எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இஸ்ரவேல் ஜனங்களால் எதிர்கொள்ளப்பட்ட சூழ்நிலை யிலிருந்து கொரிந்தியர்களின் சூழ்நிலை வேறுபட்டிருந்தது, ஆயினும் தேவன் வரலாற்றில் அந்தக்கணத்திலும்கூட “அந்நிய பாஷைகளை” பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். மொழிகளின் ஊடகத்தில் தேவன் கொடுத்த செய்தியை இஸ்ரவேல் ஜனங்களைப் போன்றே கொரிந்தியர்களும், கவனிக்கத் தவறினர். ஏசாயாவின் புத்தகத்தில், தீர்க்கதரிசி உண்மையான மனித மொழிகளைச் சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்பது தெளிவு. கொரிந்து நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களும் கூட இப்படிப்பட்ட உண்மையான மொழிகளையே பேசினர் என்று புரிந்து கொள்ளுதல் மிகச் சிறப்பானதாக இருக்கிறது.

சிலவேளைகளில் புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்தாளர்கள் வார்த்தைகளின் இணைவுத் தொடர்பிற்காகப் பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்களை மேற்கோள் காண்பித்தனர். பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்கள், புதிய ஏற்பாட்டில் உண்மையில் அதேமாதிரியான சூழ்நிலையை விவரிக்காதிருப்பினும், அவற்றின் வார்த்தை அமைவுகள் புதிய ஏற்பாட்டின் காட்சி அமைவுக்குப் பொருத்தமானவைகளாக இருந்தன. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் அந்நியபாஷைகளினால் எச்சரிக்கப்பட்டு இருந்ததைப்போன்றே, கொரிந்து நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களும், பரிசுத்த ஆவியானவர் சபையின் பக்தி விருத்திக்காகப் பொழிந்தருளிய, பாஷைகளில் பேசுதல் என்ற வரத்தைத் தாங்கள் தவறாக பயன்படுத்தியது பற்றிய பவுலின் எச்சரிக்கையைக் கவனித்தல் அவசியமாயிருந்தது.

வசனம் 22. கொரிந்து நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களில் சிலருக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர், அவர்கள் சாதாரண வழி முறைகளில் கற்று அறிந்திராத மொழிகளில் பேசும் அற்புதவிதமான திறனை அருளியிருந்தார். கொரிந்து நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள், அவிசுவாசிகளின் சொந்தமொழிகளில் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதைக் கேட்பதற்கு கிறிஸ்துவின் சபை கூடுகைகளில் “அவிசுவாசிகள்” (ἄπιστος, *apistos*) இருக்க வேண்டியிருந்ததென்றால் (காண்க அப். 2:7,

8), இந்த மக்கள் மீது தெய்வீக வல்லமை செயல்பட்டது என்ற கட்டாயமான அடையாளம் இருந்து இருக்கும். கொரிந்துவில் இருந்த சபையில் அந்நிய பாஷைகளில் பேசுதல் என்பது பரவச நிலை உச்சரிப்புக்குச் சமமானதாயிருந்தது என்றால் பவுலின் விவாதம் சிறிதளவே கருத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும். வெளியிலிருந்து கேட்பவர்களுக்கு அல்லது “வரம் பெற்றிராத” மனிதருக்கு (ἰδιώτης, *idiōtēs*; 14:16, 23, 24), சீரற்ற, உணர்வினால் உந்தப்பட்ட சப்தங்கள், அடையாளம் எதையும் ஏற்படுத்தாது, ஆனால் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும்.

இதற்கு மறுபுறம், கிறிஸ்தவர் ஒருவர் அற்புத விதமாக இன்றி, தமது விருப்பப்படி வேறொரு மொழியில் பேசக்கூடியவரா யிருந்தால், அது கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தின்மீது சிறிதளவே ஆர்வம் கொண்டுள்ள மக்களுக்கு உண்மையான அடையாள மாயிருக்கும். **அந்நியபாஷைகள் விசுவாசிகளுக்கு அடையாள மாயிராமல், அவிசுவாசிகளுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறது** என்று பவுல் கூறினார். இதற்கு நேர்மாறாக, **தீர்க்கதரிசனமோ அவிசுவாசிகளுக்கு அடையாளமாயிராமல், விசுவாசிகளுக்கு அடை யாளமாயிருக்கிறது.** கொரிந்துவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள், ஒருவர் மற்றவரின் மனத்தை ஈர்ப்பதற்காக, பாஷைகளில் பேசுதல் என்ற ஆவிக்குரிய வரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். இந்தச் செயல் பாட்டில் அவர்கள் சுவிசேஷத்தை குறைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

வசனம் 23. அப்போஸ்தலர் ஒரு சொல்லாடலான கேள்வியுடன் 12:30ல் தமது கருத்தைத் தெளிவாக்கினார்: “எல்லாரும் அந்நிய பாஷைகளைப் பேசுகிறார்களா?” கொரிந்துவில் இருந்த சபையில் பாஷைகளில் பேசுவோர் எண்ணிக்கையில் ஒருசிலரே இருந்திருக்க வேண்டும். அவிசுவாசி ஒருவர் சபைக்கு பார்வையிட வந்திருக்கும் போது **எல்லாரும் பாஷைகளில் பேசுதலைக் காண்பார்** என்று கூறும்போது பவுல் மிகை உவமையைப் பயன்படுத்தினார். சபைகூடுகையில் இருந்த ஒவ்வொருவரும் பாஷைகளில் பேசும் திறன் கொண்டிருப்பார்கள் என்று அல்ல ஆனால் பலர் அந்தத்திறமை கொண்டிருப்பார்கள் என்றே பவுல் எதிர்பார்த்தார். அங்கு அவர்களுக்குப் புரியாத மொழிகளைப் பேசுவதை, **சபைகூடுகையில் கலந்துகொண்ட புறம்பே இருப்பவர்கள் கவனிக்கும் போது, விசுவாசிகள் தங்கள் தெளிந்த புத்தியை இழந்து போயினர்** அல்லது விசுவாசிகளுக்குப் **பைத்தியம்** பிடித்து விட்டது என்று அவர்கள் முடிவுசெய்வார்கள். பாஷைகளில் பேசுதல் என்பது அவிசுவாசிகளைக் கிறிஸ்துவில் விசுவாசத்திற்கு வழிநடத்தும் அடையாளமாகும்; ஆனால் அவற்றைக் கிறிஸ்தவர்கள் பயன் படுத்திய விதமானது, அவைகள் எதிர்விளைவு கொண்டிருக்கச் செய்தது.

பொதுவான ஒரு அறிக்கையினால், ஊழிய நோக்கத்தினால்

மற்றும் “சபைகூடிவருதல்” என்ற வாழ்வின் அத்தியாவசியமான வழியினால் (συνέλιξη, *sunelthe*) ஒரு சமூகம் ஒன்றாகப் பிணைக்கப் பட்டுள்ளது, ஆனால் இப்படிப்பட்ட சமூகம் ஒன்றைப்பற்றிய முக்கியமான விபரம் ஒன்றைப் பற்றிய புரிந்து கொள்ளுதலை NASB வேதாகமம் விட்டுச்செல்கிறது. கிரேக்க மரபுச் சொற்றொடரான ἐπι τὸ αὐτὸ (*epi to auto*) என்பது “ஒன்றுகூடியிருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது; மற்றும் இதே சொல் இணைவு மத்தேயு 22:34 மற்றும் லூக்கா 17:35, அப்போஸ்தலர் புத்தகத்தில் ஐந்து முறைகள் (1:15; 2:1, 44, 47; 4:26) மற்றும் 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தில் மூன்று முறைகள் (7:5; 11:20; 14:23) காணப்படுகிறது. இந்தச்சொற்றொடர், ஒன்றுகூடி வரும் யாவராலும் பகிர்ந்துகொள்ளப்படும் ஒரு பொதுவான சிந்தை மற்றும் நோக்கத்திற்கு அழைப்பு விடப் பயன்படுத்தப்பட்டது.⁸ அப்போஸ்தலர் நடபடியில் லூக்கா, இந்த வார்த்தைகளை, எருசலேம் சபையின் தொடக்க நாட்களில் அந்த சபையார் அனுபவித்திருந்த இருதய ஒருமைப்பாடு மற்றும் மன அனுபவங்களைச் சுட்டிக் காண்பிக்கப் பயன்படுத்தினார். 7:5ல் கணவன் மற்றும் மனைவி மறுபடி கூடி வாழ்தல் பற்றிப்பவுல் பேசும்போது பவுல் இதையும் ஆராதிக்க ஒன்றுகூடி உள்ளவர் களிதையே உள்ள பொதுவான இணைப்பு மற்றும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட அறிக்கை ஆகியவற்றையும் தரவழைத்தார் (11:20; 14:23). ஒரே வேளையில் பல உறுப்பினர்களைப் பாஷைகளில் பேச அனுமதித்தல் என்பது சபைகூடி வருதலின் பொது நோக்கத்திற்கு இடையூறாக அமையும் என்பதை பவுலின் கவலையாக இருந்தது.

ஒரேவேளையில் பலர் பாஷைகளில் பேசுதலின் குழப்பத்திற்கு நேர் எதிரிடையாக, தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் என்ற வரமானது போதனைக்கு ஏற்புடையதாக இருந்தது. ஆராதிப்பவர்கள் பாஷைகளில் பேசினாலும் அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தாலும், பவுல் ஒழுங்குமுறையின் மீது வலியுறுத்தம் செலுத்தினார் (14:27-31). தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் விசுவாசிகளுக்கானது என்று பவுல் அப்போதுதான் கூறியிருந்தார் (14:22), ஆனால் அது அவிசுவாசிகளுக்குச் சத்தியத்தை உணர்த்தும் கருவியாகவும் இருக்கக்கூடும் என்பதை அவர் மறுக்கவில்லை. அவிசுவாசிகள் நோடிப்பொருளில் “எல்லா” உறுப்பினர்களும் பாஷைகளில் பேசுவதைக் கேட்க வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை என்றால், “எல்லாரும் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதை” அவர்கள் கேட்க வேண்டும் என்றும் அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை என்றே ஆகிறது (14:24). அப்போஸ்தலரின் எதிர்மறையான ஒப்பீடு பின்வருமாறு: தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்படுதலை கேள்விப்படும் கிறிஸ்தவரல் லாதவர்கள் ஒரு செய்தியைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அவர்கள் விசுவாசித்து, கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி அல்லது தங்கள் ஒழுக்கமான

வாழ்வைச் சீர்திருத்திக் கொள்ளும்படி அறைகூவல் விடப்படுவார்கள். இருப்பினும், அநேக உறுப்பினர்கள் ஒரே வேளையில், கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் அறிந்திராத பாஷைகளில் பேசுவதை அவர்கள் காணும்போது, காட்சியானது குழப்பத்தின் தோற்றத்தை எடுத்துக்கொள்ளும். அறிவுத்திறம் வாய்ந்த வார்த்தைகள் அவிசுவாசிகளுக்கு “குற்றம் உணர்த்தும்” வகையில் அவர்களை வழிநடத்தும்; அவர்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடாத வார்த்தைகள் அவர்களைத் திகைப்படைய அல்லது குழப்பமடையச் செய்யும்.

வசனங்கள் 24, 25. பாஷைகளில் பேசுதல் போலின்றி, தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் என்பது அவிசுவாசி மீது கொண்டுள்ள செயல்விளைவு 14:25ல் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதை ஒருவர் சரியாக எதிர்பார்க்க முடியும்: **அவனுடைய இருதயத்தின் அந்தரங்கங்களும் வெளியரங்கமாகும், அவன் முகங்குப்புற விழுந்து, தேவனைப் பணிந்துகொண்டு.** கிறிஸ்தவரல்லாத ஒருவரைச் சென்றடையும் வழி என்பது அவர் மனதின் மூலமாகத்தான் என்று இருந்தது. அவர் தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போது, தாம் புரிந்து கொண்ட வார்த்தைகள் மூலமாகத் தேவனுடைய கிரியைகளைக் கேள்விப்படும்போது, அவர் சுவிசேஷ சத்தியத்தினால் குற்றம் உணர்த்தப்படுவார். பின்பு அவர் தேவனைப் பணிந்து கொண்டு சாட்சி கொடுத்து, **தேவன் மெய்யாய் உங்களுக்குள்ளே இருக்கிறாரென்று அறிக்கையிடுவான்.**

Gordon D. Fee 14ம் அதிகாரம் இரு பாகங்களாக, அதாவது 1 முதல் 25 வரையுள்ள வசனங்கள் “சபைகூடுகையில் மதிநுட்பத்தின் முற்றான தேவை” மற்றும் 26 முதல் 40 வரையுள்ள வசனங்கள் “சபைகூடுகையில் ஒழுங்கின் முற்றான தேவை” பற்றி விளக்குகின்றன என்று உற்றுக்கவனித்துள்ளார்.⁹ சபையிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் காரியம் விசுவாசிகளுக்கு பக்திவிருத்தியை உண்டாக்குவதும், விசுவாசத்தில் கட்டுவிக்கப்படுவதும் என்ப தாகவும் அவிசுவாசிகளுக்கு அவர்கள் பாவங்களைக் குறித்த உணர்வும், கிறிஸ்துவின் தேவையைப் பற்றிய நாட்டமும் காணப்பட வேண்டும் என்பதாகவும் உள்ளதால், புத்திகூர்மை என்பது மிகவும் சிக்கலான ஒரு தேவையாகக் காணப்படுகிறது. குறிக்கோள் என்பது அறிவை விருத்தி செய்வதோ, அறிவுறுத்தலோ எதுவாயினும், கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தவர்கள், “நீங்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்” என்று கூறியே ஆரம்பித்தார்கள். அறிவு புகட்டுவது, அறிவுறுத்துவது, பக்தி விருத்தியை ஏற்படுத்துவது இவைகள் யாவிலும் புத்தி கூர்மை தேவையாயிருக்கிறது. அத்தியாயம் 14ல் பவுல், “பக்திவிருத்தி உண்டாக்குங்கள்,” “பக்திவிருத்தி” போன்ற வார்த்தைகளின் பல வடிவங்களை ஏழு தடவைகள் பிரயோகிப்பதைக் காணலாம்.¹⁰

புதிய ஏற்பாட்டின் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளோ அல்லது

நிருபங்களோ, ஆதிசபைகள் தொழுகைக்காகக் கூடிவந்த போது, என்ன நடந்தது என்பது பற்றிய விபரங்களைப் பற்றிய பெரிய அளவிலான எந்தத் தகவலையும் தரவில்லை. பழைய ஏற்பாட்டின் பொது இடவாசிப்பும், அறிவு புகட்டுதல் பற்றிய காரியங்கள் அந்தந்த போதகர்களால் வாசிக்கப்படுதலும் ஊகிக்கப்பட முடிகிறது (கொலோ. 4:16; 1 தீமோ. 4:13). காண வரும் தீர்க்கதரிசிகளும், நற்செய்திப் பணியாளர்களும், சபை கட்டுவிக்கப்படுவதற்கான வார்த்தைகளைப் பேசி அவர்கள் தரித்திருந்த வேளைகளில் போதனைக்குரிய காரியங்களையும் பேசி வந்தார்கள் (அப். 20:7). அவர்களின் பாடல்கள் சிலவும், ஜெபங்களும் துண்டுப் பிரதிகளாக கடிதங்கள் என்ற வடிவில் அடங்கியுள்ளன. கர்த்தரின் நாளில், கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை எடுத்துக்கொள்ள சபை கூடிவந்தது என்ற உண்மையைத்தவிர, முதல் நூற்றாண்டு சபைகளில் பிரயோகிக்கப்பட தொழுகை மாதிரிகளின் அதிகமான விபரங்கள் எதுவும் இக்காலக் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கிடைக்கப் பெறவில்லை. நமக்கு ஓரளவு அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் விரிவான அளவில் தகவல்கள் கொடுக்கப்படவில்லை.

இம்மட்டில், நமக்குத் தெளிவு காணப்படுகிறது; சபை கூடி வருதல் உணரப்படக்கூடிய விதத்திலும் ஒழுங்கு முறையோடும் இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவத் தொழுகையின் மேலாண்மைகளின் தொடர்புகள், பவுல் அந்நிய பாஷைகளைப் பற்றியும், தீர்க்கதரிசன வரத்தையும் பற்றியும் எதிர்மறையாக விளக்கின போது (14:2-6), தங்களைத் தாங்களே முன் வைத்தன. ஆயினும் அவரது முக்கியக் கரிசனை அதுவல்ல. 14:26 யிலிருந்தே, கிறிஸ்தவர்களின் கூடுகையில், விசுவாசிகளின் நடத்தை மிக முக்கியமான காரியமாக, இந்த உரைநடைப்பகுதிகளில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிலையில் முனைப்பு மாறிக் கொண்டிருக்கிறதைக் காணலாம். ஒழுங்கு முறையற்ற நிலை சபையை ஆட்சி செய்வதைக் காண முடிந்தது. அதே சமயம், அப்போஸ்தலன் மொத்தமாக தாராளமய வெளிப்படுத்தல்களுக்கு ஆதரவு வழங்கவில்லை. ஒழுங்கு முறையான, நல்சிந்தனை கொண்ட தொழுகையானது, துதிக்கும், ஒருவரோடொருவர் பக்திவிருத்தியை நாடுவதற்கும் ஒரு வடிவத்தை வழங்குகிறது. மறுபாஷைகள், தீர்க்கதரிசனம் இவைகளின் தொடர்புள்ள தகுதிகளை ஒப்பிட்டுப் பேசின பிற்பாடு, வசனம் 25ல், “அறிவிற்கு ஏற்பதான” என்பதின் அக்கறையை விட்டு விட்டு, பவுல் ஒழுங்குமுறை என்றபடியான காரியத்தில் தனது கவனத்தைச் செலுத்துகிறார்.¹¹

ஆராதனையில் பங்கெடுத்துக் கொள்பவருக்கான அறிவுறுத்தல்கள் (14:26-32)

²⁶நீங்கள் கூடிவந்திருக்கிறபோது, உங்களில் ஒருவன் சங்கீதம் பாடுகிறான், ஒருவன் போதகம் பண்ணுகிறான், ஒருவன் அந்நியபாஷையைப் பேசுகிறான், ஒருவன் இரகசியத்தை வெளிப்படுத்துகிறான், ஒருவன் வியாக்கியானம்பண்ணுகிறான். சகோதரரே, இது என்ன? சகலமும் பக்திவிருத்திக்கேதுவாகக் செய்யப்படக்கடவது. ²⁷யாராவது அந்நியபாஷையிலே பேசுகிற துண்டானால், அது இரண்டுபேர்மட்டில், அல்லது மிஞ்சினால் மூன்று பேர்மட்டில் அடங்கவும், அவர்கள் ஒவ்வொருவராய்ப் பேசவும், ஒருவன் அர்த்தத்தைச் சொல்லவும் வேண்டும். ²⁸அர்த்தஞ் சொல்லுகிறவனில்லாவிட்டால், சபையிலே பேசாமல், தனக்கும் தேவனுக்கும் தெரியப்பேசக்கடவன். ²⁹தீர்க்கதரிசிகள் இரண்டு பேராவது மூன்றுபேராவது பேசலாம், மற்றவர்கள் நிதானிக்கக் கடவர்கள். ³⁰அங்கே உட்கார்ந்திருக்கிற மற்றொருவனுக்கு ஏதாகிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டால், முந்திப் பேசினவன் பேசாமலிருக்கக்கடவன். ³¹எல்லாரும் கற்கிறதற்கும் எல்லாரும் தேறுகிறதற்கும், நீங்கள் அனைவரும் ஒவ்வொருவராகத் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லலாம். ³²தீர்க்கதரிசிகளுடைய ஆவிகள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அடங்கியிருக்கிறதே.

வசனம் 26. திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படும் ஒரு கேள்வியிலிருந்து, பவுல் தனது அறிவுறுத்தல்களைத் திரட்டி எழுதி, மற்றொரு திசையில் நகர்ந்து செல்லும்படியாக முன் செல்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து, அவர், “நான் இந்தக் காரியத்தைக் குறித்துச் சொன்னவைகள் நம்மை எங்கே விடுகின்றன?” என்று கேட்கிறார் முதலாவது, சபைகூடி வந்த சமயங்களில் நடந்த காரியங்களுக்குப் பெயர் வழங்கினர். சரியான முறையில், இந்த எல்லாச் செயல்பாடுகளும், கடவுளுக்குத் துதி செலுத்துவதான சேவையிலும், ஒருவரையொருவர் போதித்து உற்சாகப்படுத்துவதுமான சேவையிலும் காணப்பட்டன. கிறிஸ்தவ சமுதாயங்களே சபை கூடிவருதல் என்ற செயல்பாடுகளை ஆரம்பிப்பதில் உற்சாகம் காட்டின. தனிப்பட்ட விசுவாசிகளின் பங்கெடுப்புகள் வேறுபட்டுக் காணப்பட்டாலும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பங்கு உண்டாயிருந்தது. பங்கெடுத்தல் என்பது அதிகமான படியும், குறைவானபடியுமான சுறுசுறுப்பு கொண்டிருக்கலாம். சில விசுவாசிகள், முன் நின்று நடத்தும் உற்சாகப் பேர்வழிகளை ஆதரிப்பதில் திருப்தி கொண்டிருந்திருக்கலாம்.

இசைத் தொடர்பான காரியங்களில் ஆவலும், திறமையும் கொண்ட கிறிஸ்தவர்கள், சபையில் பாடல்களைக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்

என்பது தெரிகிறது. அவைகளில் சில அசல் உருவாக்குதலாகவும், பிறவைகள் நகல்களாகவோ, வேறு எங்கேயாவது கேட்கப்பட்ட பாடல்களின் மறுமாதிரியாகவோ இருந்திருக்கலாம். அவ்வாறே, வசனப்பாடல்களும், மாறிமாறி வாசிக்கும் வசனங்களும் பிரயோகிக்கப்பட்டன. சமுதாயமாகக் கூடி பாடுதல் ஆரம்பகாலத்திலேயே கிறிஸ்தவத் தொழுக்களில் உள்ளடங்கிக் காணப்பட்டன (மாற்கு 14:26; அப். 16:25). சில பக்தர்கள் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து ஒரு சங்கீதத்தை (ψαλμοις, psalms) கிறிஸ்தவக் கூடுகைகளில் கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால் பவுல் அந்த வார்த்தையை ஒரு தொழில் நுட்ப முறையில் பிரயோகித்தார் என்பது என்பதாக இல்லை. சங்கீதங்கள் என்பது மூலவார்த்தைகளான போதனை வெளிப்பாடு என்பவைகளோடு இணக்கப்படுவது, அப்போஸ்தலன் எவ்வாறு துதிப்பாடல்கள், பக்திப் பாடல்களையும் “சங்கீதம்” என்றே கருத்து கொண்டிருந்தார் என்பதையே காட்டுகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில், அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்தவ சங்கீதங்களின் வார்த்தைகளை எடுத்து, தனது கடிதங்களில் புனைந்து கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது (காண்க பிலி. 2:6-11; கொலோ. 1:16, 17). சபையின் பாடல்களில் என்ன காணப்பட்டிருந்தாலும், அது ஒழுங்கு முறையோடு, புரிந்து கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதை பவுல் வலியுறுத்திப் பேசினார்.

ஆவியானவர் நேரடியாக அருளப்பட்டது, புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தின் பிற்பாடு அறியப்படாதிருந்த சில காரியங்களை, கொரிந்தியரின் தொழுகையில்; தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் இணைத்துக் கொள்ள உதவியது. சில விசுவாசிகளுக்கு ஆவியானவர் நேரடியாகவே வெளிப்படுத்தல் வழங்கியதாகக் காணப்பட்டது. அவ்வாறு ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றவர்கள் தங்களது திருச்செய்திகளை, போதனைக்காகவும், பக்தி விருத்திக் காகவும் சபையின் கூடுகைகளில் கொணர்ந்தார்கள். மறு பாஷையின் வரத்தைப் பெற்றவர்களை சபையில் பேசவைப்பதில் பவுல் ஆவலாயிருந்தார். ஆனால் அப்படிப் பேசுகிறவர், அந்நிய பாஷையின் அர்த்தத்தைச் சொல்லும் வரம் பெற்றவரையும் தன்னோடு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என அவர் கூறி வந்தார். அந்நிய பாஷைகள் அர்த்தம் சொல்லப்படும்போதே பக்தி விருத்தியை உண்டாக்கும். தனி மனிதனை மாத்திரம் கட்டுவிக்கும் ஆவிக்குரிய வரங்களின் வெளிப்பாடுகளை அகற்றிப் போடுவதையே அப்போஸ்தலன் நாடினார் (14:4). அதேசமயம், முழு சமுதாயத்தையும் பக்திவிருத்திக்கேதுவாய் நடத்தும் வரங்களை ஊக்குவிக்க அவர் விழைந்தார்.¹² சபைகளில் நடந்த எல்லாக் காரியங்களும் கடவுளைத் துதிப்பதிலேயே திசை காட்டப்பட வேண்டும் என்றும், விசுவாசிகளின் பக்திவிருத்திக்கேதுவாக அமைய வேண்டும் எனவும் அவர்

விருப்பங்கொண்டிருந்தார் (காண்க எபி. 10:23-25).

வசனம் 27. அந்நிய பாஷையில் பேசினவர்கள், அவ்வாறு பேசுவதை வரிசைக்கிரமத்தில் செய்ய வேண்டும். அந்நிய பாஷையில் பேசுகின்ற ஒருவர் அந்த வரத்தைத் தனது சொந்த விருப்பத்தின்படியே செய்கிறபடியால்; அந்த ஒவ்வொருவரும், தனது மனம் போன போக்கில், பேசுவதையோ, பேசுவதை நிறுத்திக் கொள்வதையோ தெரிந்து கொள்ளும்படியாக, தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், அந்த வரம் கொடுக்கப் பட்டவர்கள், தாங்கள் பேசுவதற்கான உந்துதலையும் அவ்வாறாகப் பேசும் ஒழுக்கத்தின் மாதிரியையும், கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொள்ளும்படியாக பவுல் அவர்களை விரைவுப்படுத்தினார். அந்நிய பாஷைகளில் பேசுவது, எதிர்த்து நிற்க முடியாதபடியான ஒரு காரியம் அல்ல என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது; அது ஆவியானவரால் மேற்கொள்ளப்பட முடியாத காரியமும்ல்ல. ஒருவருக்கு அந்நிய பாஷை பேசும் வரம் கிடைக்கப் பெற்றிருந்தாலோ, இரண்டோ மூன்றோ பேர் ஏற்கெனவே கூடுகைகளில் பேசிவிட்டிருந்தாலும் (கூடுகை - “சபைகளில்” ἐν ἐκκλησίᾳ, *en ekklēsia* - காண்க 14:19, 28), அவர் பேசுவதை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அந்நிய பாஷைகளில் பேசுவதை சபைகளை அதிகாரப்படுத்தும் படியாக அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதில் அப்போஸ்தலன் மிகக் கவனம் செலுத்தினார்.

வசனம் 28. அதோடு, சபை அங்கத்தினர் ஒருவர் ஒருவரும் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு பாஷையில் பேசினாரென்றால், அவர் அதை ஒரு மொழிவிளக்கம் கொடுக்கும் ஒருவரின் முன்னிலை யிலேயே செய்யவேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில், ஒருவர் மட்டுமே ஆவியின் பற்பல வரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கலாம். அவர் வேறு ஒரு பாஷையில் பேசவும், தான் பேசியதை அர்த்தம் சொல்லவும் முடிகிறதாகக் காணப்படலாம் (காண்க 14:5). மொழிவிளக்கம் சொல்லுதலும், மொழி பெயர்ப்பும் மிகக் குறிப்பாக ஒரே காரியமாக இருக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயமல்ல என்றாலும், δειρμηνεύω (*diermēneuō*) என்ற பதம் இந்த இரு செயல்பாட்டிற்கும் பொதுவானதாகும்.¹³ ஆவியினால் நிரப்பப்பட்ட வார்த்தைகள் அந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றபடியாக குறிப்பிட்ட அர்த்தத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என பவுல் எதிர்பார்ப்பு கொண்டிருந்தார். பேசுகிறவர் விளக்கம் சொல்ல முடியாத நிலையிலும், தான் பேசும் பாஷையைத் தானே புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையிலும், அவர் மொழிவிளக்கம் செய்பவரின் நாட வேண்டும். அப்போது மொழி விளக்கம் செய்பவர் சொல்லப் பட்டதின் மொழிபெயர்ப்பை கொடுத்துதவலாம் அல்லது அவர் அதன் பொருளை விளக்கிச் சொல்லலாம். பவுலின் அறிவு புகட்டும் வார்த்தைகளில் இரண்டு கொள்கைகள் காணப்படுகின்றன. (1) அந்நிய பாஷைகளில் அர்த்தம் உள்ளது (2) சொல்லப்பட்ட தேவ

செய்தியின் விளக்கம் அறிவிக்கப்படாத போது அது ஒருவருக்கும் எந்த நன்மையும் செய்ய முடியாது. ஆவிக்குரிய வரங்கள் சபை கட்டுவிக்கப்படுவதற்கானதாகும். தன்னைத்தான் புகழ்ந்து வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு மாதிரிக் காரியம் அல்ல. அந்நிய பாஷையில் பேசுவது அடங்கியிருப்பதான தனிப்பட்ட அனுபவமாக அல்லாமல், கடவுளோடு இரகசியத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்வதான அனுபவமாகக் காணப்படுகிறது.

தடைகட்டப்பட முடியாத ஒரு உந்துதலில் செயல்படும் ஒரு வரத்தைப்பற்றி பவுல் பேச முற்படவில்லையென்பதை நினைவில் கொண்டு அவர் சொல்லுவது என்னவென்றால், அந்நிய பாஷையின் வரத்தைப் பெற்றுள்ள ஒருவர் சபையில் அமைதியாயிருக்க வேண்டும் (*en ekklesia*), அதாவது சபைகூடி வருகிற போது, அதை பொருள் விளக்கம் செய்ய இல்லா நிலையில் அவர் அமைதிக்காக வேண்டும், அந்நிய பாஷையில் பேசுவதை மட்டுப்படுத்த வேண்டும். லியோன் மோரிஸ் கருத்துக் குறிப்பு சொல்லுவது என்னவெனில், “அந்நிய பாஷையின் வரத்தை ஆவியானவரின் தடைகட்ட முடியாத ஒரு உந்துதலின் விளைவு என்ற எண்ணத்தை நாம் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை; அது அந்த நபரை உணர்ச்சிவசப்பட்ட, தேவையற்ற வார்த்தைகளை உச்சரிக்கத் தூண்டி விடும்படியாக அமைந்து விடக்கூடாது.”¹⁴

பேசுவதற்கான உந்துதலைத் தடை பண்ணுவது, ஒருவரின் தொழுகையைக் கட்டுப்படுத்தாது. அந்த வரம்பெற்றுள்ள ஒருவர் தன்னுள்ளேயே, சபையில் எந்தக் குழப்ப நிலையையும் ஏற்படுத்தாமலேயே, கடவுளிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். இந்த காரியங்களிலெல்லாம் அப்போஸ்தலனின் ஊகம் என்னவெனில் அந்நிய பாஷையில் பேசும் ஒருவர், தனது உடன் தொழுகை செய்பவர்களுக்கு (உடன் விசுவாசிகளுக்கு) எடுத்துச் சொல்லும் படியாக பொருள் செறிந்த செய்தி ஒன்று உள்ளது என்பதாகும். அந்நிய பாஷையில் பேசும் ஒருவர், மொழி விளக்கம் சொல்லும் ஒருவரால் பொருள் சொல்லப்படவேண்டிய எந்த அர்த்தமும் இல்லாத வார்த்தைகளை சொல்லிக் கொண்டிருப்பார் என்பதான எந்தக் குறிப்பையும் அப்போஸ்தலன் சொல்லிக் காட்டவில்லை.

வசனம் 29. அந்நிய பாஷையில் பேசுவதைப் போன்றே, தீர்க்கதரிசன வரமும், அதைப்பெற்றிருந்தவரின் விவேகமான நடத்தை மூலமாக நடத்தப்பட்டது. அந்நிய பாஷையைப் போன்றே, இதற்கான அறிவுறுத்தலும், ஒரே சமயத்தில் இரண்டு மூன்று தீர்க்கர்கள் பேச வேண்டும் என்றிராமல், அந்த இரண்டோ மூன்றோ பேர் ஒரு சபையின் கூடுகையின் போதே பேசவேண்டும். எந்த தனிப்பட்ட இவ்வாறான செயல்பாடும் அது அந்நிய பாஷையோ, தீர்க்கதரி சனமோ, பாடல்களோ, ஜெபமோ எதுவானாலும், சபையின்

தொழுகையின்போது தன்னிலேயே தரித்திருக்க வேண்டும். ஒருவர் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லும்போது மற்றவர்கள், அதாவது விசுவாசிகளின் சொல்லப்பட்டவைகளைப் பற்றிய கருத்துக் குறிப்பைப் பேசவும் வேண்டும். எந்த அந்நிய பாஷையில் பேசப்பட்டதும், விளக்கம் சொல்லப்படவேண்டும். தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகள் பரீட்சிக்கப்பட வேண்டும். திறனாய்வு இன்றி சொல்லப்பட்ட எந்தச் செய்தியையும் சபையானது ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல. வெளிப்படையாக, எல்லாத் தீர்க்கதரிசனங் களும் ஒரே விதமாக காணப்பட்டிருக்கவில்லை, அவைகள் எல்லாம் ஒரே மாதிரியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

தீர்க்கதரிசிகள் சொன்னவைகளில் தாம் வேறுபட்டு காணப் பட்டபடியால் எந்திரயியலாளர் ஒருவர் ஒரு கருவியை பயன்பாட்டில் கொள்வது போல, ஆவியானவர் ஒரு தீர்க்கதரிசியின் ஆளுமையை தன்னில் கொள்வதில்லை. ஒரு செய்தியை ஏற்படுத்து வதற்காக, ஆவியானவர் அந்த நபரின் மூலமாக செயல்பட்டார் என்பதே முக்கியமாகும். அந்தச்செய்தி உருவாக்கப்படுவதில் அந்த நபரின் ஈடுபாடு உள்ளதால், தரத்தில் வேறுபாடுகள் எதிர் பார்க்கப்பட வேண்டியதாகும். இயற்கையாகவே அருளப்பட்ட ஒரு வரத்தை பிரயோகிப்பது, பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆட்கொண்டுள்ள ஒருவரின் உள்ளத்திலிருந்து வெளிப்படும் தெரிவுகளோடும், தீர்மானங் களோடும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது.

வசனம் 30. ஒரு தீர்க்கதரிசியானவர் பேசிக் கொண்டிருக்க அமர்ந்திருக்கும் இன்னொருவருக்கு வெளிப்பாடு ஏற்படும் நிலையில், முதல் தீர்க்கர் இரண்டாவதானவருக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். எல்லா நேரத்தையும் ஒருவரே பேசுவதற்கு எடுத்துக் கொள்வதைத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடாது. கடவுளிட மிருந்து பெறப்படும் செய்தியைக் குறித்து எவரும் தனி உரிமை பாராட்டக் கூடாது. சபையில் ஒழுங்கு கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டுமென்றால் மரியாதை கையாளப்படவேண்டும். நல்ல மாதிரியான ஒழுங்கு என்பதில், மறுபாஷை பேசுவது, தீர்க்கதரிசனம் சொல்வது, தனது பெருமையான ஆவிக்குரிய வரங்களின் காரியங்களை வெளிப் படுத்தும் வாய்ப்பை பாடலின் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்வது இவைகளை மட்டுப்படுத்துகிறது பிறரிடமிருந்தும் சபையானது வரங்களையும், செய்திகளையும் பெற்றுக் கொள்வது தேவையாயிருக்கிறது.

வசனம் 31. சபையில் ஏதோ ஒரு பிரச்சினை காணப்படுவதை பவுல் குறிப்பு காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. சிலர் (சபையில்) அங்கு பேசத்தொடங்கி, பிறர் எவருக்கும் பேசுவாய்ப்பளிக்காத நிலைமை கூட ஏற்பட்டிருந்திருக்கலாம். தீர்க்கர் ஒவ்வொருவரும் தனது முறையைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதி உள்ளவர்கள் என்றும் அப்போஸ்தலன் கூறினார். **நீங்கள் யாவரும் ஒருவர் ஒருவராக தீர்க்கதரிசனம்**

சொல்லலாம் என அவர் கூறுகிறதைக் காண்கிறோம். அதன்படியாக, எல்லோரும் கற்றுக் கொள்ளலாம், எல்லோருமே அறிவு புகட்டப்படலாம் தீர்க்கர் எவரும் சுயமதிப்பீடு செய்யப்பட்டபடியாக தனது மூலமாக சொல்லப்பட்ட தீர்க்க தரிசனத்தை பொதுவான வினயமான செயல்பாட்டிற்கு அமிழ்த்திப் போடக் கூடாது என்பதில் அப்போஸ்தலன் கவனமாய் இருந்தார்.

வசனம் 32. NRSV மொழிபெயர்ப்பு சொல்கிறபடி, “தீர்க்க தரிசிகளின் ஆவிகள் அந்த தீர்க்கதரிசிகளுக்குள் அடங்கி யிருக்கிறதே” (KJVயை தரப்படவும்) என்றுள்ளது. இந்த வார்த்தை களை இருவிதமாக விளக்கிச் சொல்லலாம். ஆவியானவரால் தனக்கு அருளப்பட்ட வரத்தை எப்போது செயல்படுத்தத் தெரிந்து கொள்ளலாம். என்பது ஒரு யோசனையாக உள்ளது. இங்கே காணப்படும் ஒரு முக்கியமான உண்மை என்னவெனில், தீர்க்கதரிசனம் சொல்வதற்காக எற்படும் உள்ளுணர்வு ஒருவரை மேற்கொள்வதில்லை என்பதாகும். தீர்க்கதரிசியின் சொந்த ஆவி, பரிசுத்த ஆவியானவரால் அசைக்கப்படும்போதுகூட, அந்தத் தீர்க்கதரிசியின்; கட்டுப்பாட்டிலேயே உள்ளது. மறுபாஷையில் பேசும் ஒருவரைப்பற்றி இவ்வாறே காணப்படுகிறது. சபையில் பேசுபவர்கள் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியும் தங்கள் அடுத்தவர்களுக்கு நேரம் ஒதுக்கிக் கொடுக்க முடியும். சபையில் சொல்லப்படும் எல்லா நல்ல காரியங்களும் தன்னிலேயே கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று ஒருவர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் படியாக, எவரும் பரிசுத்தராகக் காணப்பட முடியாது.

NASBயின் மொழிபெயர்ப்பாளர் இந்த வார்த்தைகளை வேறு விதமாக எடுத்துக் கொண்டார்கள் ... தீர்க்கதரிசிகளில் ஆவிகள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அடங்கியிருக்கிறது என்று அந்த வாக்கியத்தை அவர்கள் அமைத்துக் கொண்டது தெரிய வருகிறது. கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பில் “தீர்க்கதரிசிகள்” என்ற வார்த்தைக்கு முன்பாக, எந்த சமயத்திலும், சார்படைச் சொல் காணப்படவில்லை. NASB பொருள் கொள்வது என்னவெனில், தீர்க்கதரிசி ஒருவர் தான் பேசும்போது மற்றொரு தீர்க்கதரிசிகளின் கட்டுப்படுத்துகிற செல்வாக்குள்ளாவார். NASBயின் மொழி பெயர்ப்பு நல்லதாகவே உள்ளது. ஆயினும் கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பில் அந்த சார்படைச்சொல் பிரயோகிக்கப்படாதது, தீர்மானிக்கப்படாத வகையில் உள்ளது. பொருள் என்பது சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பம் முதலாவதான புரிந்து கொள்ளுவதற்கு சாதகமாக உள்ளது. பவுல் தீர்க்கதரிசிகளை கட்டுப்பாட்டையும், ஒழுங்கையும் கடைப்பிடிக்கும் படியாக வலியுறுத்துகிறார்.

**ஆராதனையில் பெண்களுக்கான அறிவுறுத்தல்கள்
(14:33-36)**

³³தேவன் கலகத்திற்கு தேவனாயிராமல், சமாதானத்திற்கு தேவனாயிருக்கிறார்; பரிசுத்த வான்களுடைய சபைகளெல்லாவற்றிலேயும் அப்படியே இருக்கிறது. ³³தேவன் கலகத்திற்குத் தேவனாயிராமல், சமாதானத்திற்குத் தேவனாயிருக்கிறார்; பரிசுத்தவான்களுடைய சபைகளெல்லாவற்றிலேயும் அப்படியே இருக்கிறது. ³⁴சபைகளில் உங்கள் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்கக்கடவர்கள்; பேசும்படிக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை; அவர்கள் அமர்ந்திருக்க வேண்டும்; வேதமும் அப்படியே சொல்லுகிறது. ³⁵அவர்கள் ஒரு காரியத்தைக் கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டிலே தங்கள் புருஷரிடத்தில் விசாரிக்கக்கடவர்கள்; ஸ்திரீகள் சபையிலே பேசுகிறது அயோக்கியமாயிருக்குமே. ³⁶தேவவசனம் உங்களிடத்திலிருந்தா புறப்பட்டது? அது உங்களிடத்துக்கு மாத்திரமா வந்தது?

வசனம் 33. இந்த வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள “வேறுபாடு” என்பது 14:34-36ல் காணப்படுகிற குழப்பத்தை அதிகரிக்கிறது. ஒழுங்கின்மை என்பது கடவுளின் சுபாவம் அல்ல. அவரது மக்கள் குழப்பமான, ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்து கொள்ளும்; போது, அவர்கள் சமாதானத்தின் கடவுளை அவமதிக்கிறார்கள். **அவர் கலகத்தின் தேவன் அல்ல** என்று நாம் அறிவோம். இம்மாதிரியான சிந்தனை, முன்னால் சொல்லப்பட்டுள்ள வசனங்களில் உள்ள அப்போஸ்தலனின் அறிவுறுத்தல்களுக்கு மிகப்பொருத்தமான முடிவுரையாக உள்ளது. ஆனால் இறுதியான பகுதி என்னவாகிறது? அது முந்தின பகுதியில் சொல்லப்பட்டுள்ள அறிவுறுத்தலின் சுருக்கமான தொகுதியா, அல்லது இனித்தொடரும் கருத்துகளின் முன்னுரையா?

NASB முடிவுப்பகுதியை அவர் ஏற்கனவே சொல்லியிருந்த நிறைவுக் கூற்றின் தொடர்ச்சியாக எடுத்துக் கொள்கிறது. சாதாரணமாக பிரயோகிக்கப்படும் கிரேக்க உரைநடையின் 1 கொரிந்தியரின் பதிப்பாசிரியர்களும், பல்வேறு ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளும் (NRSV; NIV1984; ESV) 14:33 வசனத்தை வேறு விதமாகப் பொருள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் வசனத்தை இன்னொரு விதமாகப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்கள். **பரிசுத்தவான்களின் எல்லா சபைகளிலும் காணப்பட்டது போல** என்பது ஒரு புதிய பத்தியாகத்துவங்கி, சபையில் காணப்படும் ஒழுங்கு, ஒழுங்கின்மை என்றும் பொதுவான பொருளைத் தொடர்வதாக உள்ளது. 14:33ன் நடுப்பகுதியில் ஒரு புதிய பத்தியை ஆரம்பிப்பதற்கு சில நல்ல

காரணங்களைக் கூறலாம். இந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்தில் பவுல் பெண்களைப் பற்றி பொருளை எடுத்து சபையில் அறிமுகப் படுத்துவது என்னவென்றால், சிலவகையான ஒழுங்கின்மைகள், முக்கிய இடத்தை வகிக்கும் போட்டி மனப்பான்மை கொண்ட பெண்மணிகளால் ஏற்பட்டதாகும். அவர் மிகத் தெளிவாக, கொரிந்துவிலுள்ள சபையாருக்கு, பிற சபைகள் செய்கிறதைக் கவனித்து அதன்படியாக நடப்பது காண்பிக்கும் படியாக வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். கர்த்தருடைய சபையின் மக்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

வசனங்கள் 34, 35. “பரிசுத்தவான்களின் எல்லா சபைகளிலும் காணப்படுவதுபோல” என்பது முந்தின அறிவுறுத்தலைப் பின் தொடரும் அறிவுறுத்தலோடு இணைப்பதை வாசகர் புரிந்து கொள்ளாத நிலையில், சபையில் பெண்கள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும் என்ற முகவுரை, எதிர்பாராதபடி தொடர்பின்றி காணப்படுகிறது. NRSV யும் பிற மொழி பெயர்ப்புகளும் சரியான பொருளைக் கொண்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. புதிய பத்தி 14:33ன் மையப்பகுதியில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். எப்படியும், ஒருவர் NASB கொடுக்கப்பட்டுள்ள சொற்கோவையை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அந்த வசனத்தின் உட்பொருள் குழப்பம் ஏற்படுத்துவதாகக் காணப் படவில்லை. அதாவது சபையில் ஒழுங்கு ஏற்படுத்துவதாகக் காணப் படவில்லை; அதாவது சபையில் ஒழுங்கு காணப்பட வேண்டும் என்பதான விவாதத்தின் முடிவாகச் சொல்லப்படும் போது.

பவுல் பெண் தீர்க்கதரிசிகளை மிகச் சாதாரணமாக ஏற்றுக் கொள்வதான 11:5ன் எண்ணத்தை, பொதுவான சபையில் பெண்கள் அமைதி காக்க வேண்டும் என்பதோடு ஒப்புரவாகும் படியான காரியத்தில், கருத்துக் குறிப்பாளர்கள் சில பிரச்சனைகளை சந்திக்கிறார்கள். அதை அவர் 14:34, 35ல் கொண்டு வருகிறார். **பெண்கள் சபைகளில் பேசாதிருக்கக்கூடவர்கள்** என்று பவுல் சொல்வது, “திருச்சபை” என்பது மக்கள் சபையோடு மிக நெருங்கியத் தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்பதான அர்த்தத்தில் முக்கியப்படுகிறது. அவர்கள் அமர்ந்திருக்க வேண்டும் எனவும் அவர் கூறுகிறார். தனது கருத்தை மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்து வதற்காக, அடுத்ததான வசனத்தில் **பெண்கள் சபையில் பேசுகிறது அயோக்கியமாயிருக்குமே** என்றும் தொடருகிறார்.

இந்த இரு உரைநடைப்பகுதிகளையும் நன்கு ஆய்வு செய்தோமென்றால், 11:1-16க்கும், 14:34, 35க்கும் இடையிலான இழுபறி மிகைப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது வெளிப்படுகிறது. அத்தியாயம் 11ன் விவாதத்தில், சபையில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு அடங்கியிருக்க வேண்டும் என்ற காரியம், - எல்லா இடங்களிலும் கூட என்று கூட பொருள் கொள்ளலாம் - அந்தஸ்தில் தாழ்வாகக்

காணப்படும் ஒரு நிலையாகும். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தலையை மூடிக் கொள்வது என்ற உருவக மாதிரி மிக முக்கியமானதாக உள்ளது. பெண்களின் தலை மூடிக்கொள்ளப்படுவது எவ்வளவு முக்கியமோ அதைப்போன்றே, ஆண்களின் தலை மூடிக் கொள்ளப்பட வேண்டாம். என்பதும் தேவையான காரியமே என்பதையே அப்போஸ்தலன் கூறும்படியான சந்தர்ப்பம் அங்கு ஏற்பட்டது. இதற்கு மாறாக, சபை தொழுகைக்காக கூடிவந்துள்ள சமயத்திலேயே (14:34), பவுல் பெண்கள், சபையில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதைக் கூறுகிறார். சபைகூடி வருவது (தொழுகைக்காக) சந்தர்ப்பமாக ஏற்பட்டது, 1 கொரிந்தியர் 11ல் அது தலை மூடிக்கொள்வது என்பதான காரியத்தோடு தொடர்பு உள்ளதாகக் காணப்பட்டாலும் இல்லையெனினும், 14-ம் அதிகாரத்தில் அது முக்கிய பங்கைக் கொண்டுள்ளது. சபைகூடி வரும்போது, தலையை மூடிக்கொள்வது கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது என்பதன் நிலையில், பவுல் அதைப் பற்றிய விவாதத்தை இங்கும் தொடர்வார் என்ற எதிர்பார்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

இக்காரியங்களைக் குறித்த கேள்விகளும் கருத்துக்களும் என்னவாயிருந்தாலும், திருச்சபையின் கூடுகைகளில் பெண் களுக்குச் சொல்லப்பட்டவைகள் எதுவாயிருந்தாலும், பவுலின் கண்டிப்புகளில் சபை கூடி வருதல் என்பது முக்கியமானதாகக் காணப்படவில்லை. மாறாக, அவரின் அக்கறையின் படியான செய்தி என்னவெனில், கிறிஸ்தவ ஆண்களும் பெண்களும் பொது இடங்களில் ஒருவரோடொருவர் இசைந்து காணப்பட்டார்கள் என்பதையே தலையை மூடிக்கொள்வது என்பது வெளிப் படுத்துகிறது. கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை ஆசரிப்பதில் அவரது கருத்துக் குறிப்புகள், (11:20) மற்றும் அந்நிய பாஷை பேசுதல் இவைகளில் "திருச்சபையில்" (*en ekklesia*) 14:35; 14:19, 28, என்ற சொற்கோவை, சபையில் அவர்களின் நடத்தை என்பது ஒரு பிரச்சனையாக உருவாகியுள்ள நிலைமையிலேயே உரிமையாக்கிக் கொள்ளப்படலாம். அந்த சொற்கோவை ஆண்களுக்கோ, பெண் களுக்கோ தலையை மூடிக்கொள்வது என்பதான காரியத்தோடு தொடர்புள்ளதாகக் காணப்படவில்லை.

14:34, 35ல் பொது இடத் தொழுகையில் தலைமைத்துவம் என்பதான காரியத்தில், ஒரு அப்போஸ்தலருக்குரிய பதிலுரை தேவையாயிருந்தது. அதிகாரம் 14, முழுவதும், சபைகளில் காணப்படவேண்டிய நடத்தை என்பதே பவுலின் அறிவுறுத்தல் களுக்கும் கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும் பின்னணியாகக் காணப்பட்டது. திருச்சபையிலுள்ள சில பெண்கள் சபைக்கூடுகையின் போது குழப்பமேற்படுத்துவதாக அவர் அறிந்திருந்தார் என்பது அவருடைய எழுத்தில் வெளிப்படுகிறது. அதைக் காரணமாக வைத்தே அவர்

அமைதியாயிருக்கும் படியாகக் கூறினர். அவர்களுடைய அமைதி காத்தலின், மூலமாக, அதாவது அவர்கள் பேசாமலிருக்கும் செய்கையின் மூலமாக, அவர்கள் தங்கள் கணவன்மார்களின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்ததை அறிக்கையிடுவதாக அமைந்தது. அதுவே சரியான முறையாயிருக்க வேண்டும் என்பதை பவுல் வலியுறுத்தினார்.

அவரது உறுதிப்படுத்தலுக்கு ஆதரவாக, **நியாயப்பிரமாணம் சொல்லுகிறபடி** என்ற சொற்கோவையைப் பிரயோகித்து நீதியை நாடுகிறார். பவுல் தனது மனதில் நியாயப்பிரமாணத்தின் எந்த வாசகத்தை நினைத்துக் கொண்டார் என்பது தெளிவாக இல்லை, ஒரு வேளை அவர் ஆதியாகமம் 3:16ல் சொல்லப்பட்டுள்ள வார்த்தைகளை நினைத்துக் கொண்டிருந்திருக்கலாம் ... “உன் புருஷன் ... உன்னை ஆண்டு கொள்ளுவான்” “பெண்கள் சபையில் பேசாதிருக்கக்கடவர்கள்” என்ற அவருடைய அறிவுறுத்தலுக்கு அவர் எந்த மாற்றுக்கூற்றும் சொல்லவில்லை (σῆμα, *sigar*)¹⁵ ஆயினும் அந்த கண்டிப்பான சொல்லை ஒரு முழுமையான விதத்தில் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. உதாரணமாக, பெண்கள் சபைகூடுகைகளில் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. உதாரணமாக, பெண்கள் சபை கூடுகைகளில் பாடல் பாடினார்கள். 14:34, 35ல் சொல்லப்பட்டுள்ள விவாதப்பொருள் என்னவெனில், தொழு கையின் கூடுகைகளில் தலைமைத்துவம், பொதுச்சபையில் பேசுவதாக அமைந்திருக்க வேண்டியதில்லை என்பதாகும்.

கிரேக்க உலகில், ஆண்களைப்போன்ற கல்வி பெண்களும் பெற்றிருக்கவில்லை. பவுலின் சமகாலத்தவரான புளுட்டார்க் டெல்பியின் ஆசாரியராக இருந்தார். அவரது ஆலோசனை என்னவெனில், மனைவி என்பவர் பொது இடங்களில் எதுவும் பேசக்கூடாது. அவர் தனது எண்ணத்தை வெளியிடுவதை (பேசுவதை) தனது கணவனிடமோ, அல்லது கணவன் மூலமாகவோ செய்ய வேண்டும். அவர் மேலும் கூறினது, “புல்லாங்குழலில் இசைப்பவர் போல அவள் தனக்குச் சொந்தமில்லாத நாவினால் தனது கருத்தை வெளியிடும்போது, மேலும் அழுத்தமாகக் காரியம் சொல்லப்படும் என்பதில் அவள் மனமடிவடைய வேண்டிய தில்லை.”¹⁶

பொதுவான சமூக இயல்புகள், நியமங்கள் அனுசரிக்கப்பட வேண்டியதே, ஆனால் அப்போஸ்தலனின் வார்த்தைகளில் பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஒத்துப்போவதற்கு மேலான ஒழுங்கு தேவை என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது. உலகளவான சபையின் நியமத்தின் படி, பெண்கள், சபைகூடிவரும்போது, தொழுகை நடத்துதலில் தலைமைத்துவத்தை ஆண்களுக்கு விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதை அவர் வலியுறுத்துவதாக உள்ளது. இறையியல் பரிகாரமான தொடர்பை இதில் ஏற்படுத்திக் கொள்வது முக்கியமான காரியமாகும்.

அப்போஸ்தல சபையின் பழக்க வழக்கங்கள், கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியமங்கள் என்பதாகக் காணப்பட்டால், இக்கால நவீன சபையிலும், இந்த அறிவுறுத்தல்களை தனது மாதிரியாகக் கொண்டு செயல்பட வேண்டியதாகும். இதன் பொருள், பெண்கள் சபைக்கூடுகைகளில் முற்றிலும் அமைதி காக்க வேண்டும் என்பதாக அல்ல. ஒருவர் முழுமையான விதத்தில் அமைதி காத்துக் கொள்ள (மௌனமாயிருக்க) முடிவதில்லை. பாடுவது, தனது உடன் விசுவாசியை வாழ்த்துவது போன்ற காரியங்கள் தவிர்க்க முடியாததாகும். காரியம் என்னவென்றால், பெண்கள், சபையின் தலைமைத்துவத்தில் ஆண்கள் நடத்தும்படியாக விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதேயாகும்.¹⁷

14:34, 35க்கும், 11:5க்கும் இடையிலாக உணர்ந்துக் கொள்ளப்படும் பவுலின் அறிவுறுத்தலில் உள்ள இழுபறி நிலைக்கு சில விதங்களில் தீர்வு காண முடிகிறது. முதலாவதானது, பரிசுத்த ஆவியானவரின் தூண்டுதலினால் பெண்கள் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லியதில், அவர்கள் பேசவேண்டியதின் கட்டாயத்தை பவுல் அனுமதிக்கிறார். இது “சபையில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும்” என்ற பொதுவான சட்டத்திற்கு விலகி உள்ளது. இரண்டாவதானது, சபையின் பொதுக்கூடுகைகள் தவிர, வேறுசில அமைப்புகளிலும் பெண்கள் தீர்க்கதரிசனம் கூறியிருக்கலாம். அது ஒரு வேளை வேறுசில பெண்கள் மாத்திரம் கூடியிருந்த போதாயிருக்கலாம் அல்லது கிறிஸ்தவர்கள் சிலர் சாதாரணமாகக் கூடி வந்திருந்த சந்தர்ப்பங்களாயிருக்கலாம். நாம் அறிந்துள்ளபடி, போதிப்பதும், கண்டிப்பதும், தீர்க்கதரிசனத்தில் உள்ளானபடி அமைந்துள்ளபடியால் (1 யோவான் 4:1), இரண்டாவதின் விளக்கம் எளிதாகத் தள்ளுபடி செய்யப்படமுடிவதல்ல. 1 கொரிந்தியர் 11-ம் அதிகாரத்தில் காணப்படும் பவுலின் கரிசனைகள், ஆண்களும் பெண்களும் சந்தித்துக்கொள்ளும் போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியமங்கள் என்பதாகவே உள்ளது; அது அவர்கள் திருச்சபையின் கூடுகையில் கலந்து கொள்வதற்காக வந்துள்ளதைக் குறிப்பதாக அறியப்படவில்லை.

பாலினங்களுக்கு இடையே உள்ள சமத்துவத்திற்கான கோரிக்கைகள் உணர்ச்சி ரீதியிலான பதில்களை உருவாக்குவதால், ஒரு சிறிய உரை மாறுபாட்டால் அனுமதிக்கப்பட்ட தப்பிக்கும் சிலவற்றை எளிதாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். ஒரு சில சிறு நூல்கள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புகள் 14:40க்கு பிறகு 14:34, 35 வைக்கப்பட்டுள்ளது. எவைகளிலும் அந்த வசனங்கள் விடப்படவில்லை, ஆயினும், அவைகளை மாற்றி வைத்ததின் மூலமாக, 14:34, 35 பவுலின் அசல் கடிதத்தின் பாகமாயிருந்திருக்கவில்லை என்று வாதாடுகிறார்கள்; அதாவது, அந்த வசனங்கள் பின்னால் வேறொருவரால் புகுத்தப்பட்டது என்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.¹⁸ அந்த

வசனங்கள் ஏன் சில வசனங்களில் தவறாக வைக்கப்பட்டது என்பதைக் கண்டறிவது கடினமானதே ஆயினும் வேத அறிஞர் ஒருவர் அறியாமல் அந்த வசனங்களை விட்டுவிட்டு, பின்னர் தனது தவறை உணர்ந்திருந்து நிலையில், அவர் அவைகளை 14:40க்குப் பிற்பாடு எடுத்தெழுதியிருக்கலாம். (முழு பக்க உரையையும் திரும்பவும் எழுதுவதற்குப் பதிலாக.) புதிய ஏற்பாட்டின் மிகப் பழமையானதும், மிக அதிகமாக மதிக்கப்படுவதுமான பதிப்புகளில் 14:34, 35 வசனங்கள் 14:33க்குப் பிற்பாடே காணப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட அந்த உரைநடைப்பகுதியிலிருந்து 14:34, 35யை தள்ளிவிட நாடினவர்கள், ஒரு தனிப்பட்ட முன்திட்டத்தினால் ஏற்பட்ட முன்தப்பெண்ணத்தினால்; தூண்டப்பட்டு அல்லது நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்றே காணப்படுகிறது.

பவுலின் அறிவுறுத்தல்களின்படி, பெண் ஒருவர் தனக்குத் தெளிவு ஏற்படும் படியாகக் கேட்க விரும்பும் எந்தக் கேள்வியையும், தனது கணவருக்கு அவமரியாதை ஏற்படும்படியான நிலைமைக்கு ஏதுவில்லாதபடி, தனி இடத்திலேயே எழுப்ப வேண்டும். தொழுகை காரியங்கள், ஒழுக்க நிலைகள், சபையின் நம்பிக்கைகள் போன்ற எல்லாக் காரியங்களையும், பெண்கள் தங்கள் வீடுகளில் கணவரிடமே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் (14:35) என்று அப்போஸ்தலன் அறிவுறுத்தினார். பவுலின் அறிவுறுத்தலில் ஓரளவு அவர் கூறியபடியான கிரேக்கக் கலாச்சாரத்தின் சுவடுகள் காணப்படுகின்றன என்பதும் உண்மையே. பெண் ஒருவரின் கருத்து குறிப்பு அல்லது பொது அமைவுகளில் கேள்விகள் எழுப்புவது போன்றவைகளின் தாத்தரியம் காலங்களுக்கேற்றவாறு மாறு தலடைகிறது. ஆயினும் கலாச்சார சம்பந்தப்பட்ட காரியங்கள் சொல்லப்பட்ட பிற்பாடு, அப்போஸ்தலனின் கருத்தைத் தவிர்ப்பது கடினமான காரியமாகும். ஆண்களுக்கு சபைகளில் தலைமைத்துவப் பொறுப்புகள், அவர்கள் ஆண்கள் என்ற நிலையிலேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (கொலோ. 3:18, 19). நிலைப்பாட்டை தெளிவு படுத்தும் நோக்கில், பவுல் மேலும் கூறுவது என்னவெனில், “சபைகளில் பெண்கள் பேசுவது அயோக்கியமாயிருக்குமே” என்றுள்ளது. கர்த்தரின் சபைகள் ஒவ்வொன்றும் கடவுளின் வசனத்திற்கு உண்மையாகக் காணப்படும்படியாக பவுல் இங்கே எடுத்துவைத்த காரியங்களை ஆராய்ந்து அறிய வேண்டியதாகிறது.

நவீன மார்க்க சம்பந்தப்பட்ட சமய சந்தர்ப்பங்களில், அடிக்கடி எழுப்பப்படும் கேள்வி என்னவெனில் “ஒரு பெண் கணவன் இல்லாதவராயிருந்தால் எவ்வாறு காரியத்தை நடப்பிப்பது?” கொரிந்துவின் விசுவாசிகளுக்கு இந்தக்கேள்வி பெரிய சவாலாயிருந்திருக்க முடியாது, ஏனெனில் கௌரவம் கொண்ட எந்தப் பெண்மணியும் திருமணமான நிலையிலேயே காணப் படுவார்கள்

என்பதை பவுல் தாமாகவே உரிதாக்கிக் கொண்டார். திருமணமான எந்தப் பெண்ணும், சாதாரணமாக, தனது கணவரின் மார்க்க சம்பந்த திசைகாட்டுதலிலேயே நடந்தார். கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையாகக் காணப்படவேண்டுமென்றால், கணவன் தனது மனைவிக்குக் கற்றுக்கொடுத்து, அவன் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இக்கால நவீன சபைகளில், சமூகத் திருப்பங்கள் பெண்களுக்கு மேலும் அதிகமான சுதந்தரத்தை வழங்குகிறது. வேதாகம வகுப்புகளிலும், பிற மரபுக்கு ஒத்திலாத கூடுகைகளிலும் அவள் கேள்விகள் கேட்க ஊக்கப்படுத்தப்படலாம். அதோடுகூட, தற்காலப் பெண்கள் அநேகர் மதிப்பிற்குரியவர் களாகவும், விவாகம் செய்யாதவர்களாகவும் காணப்படுகிறார்கள். விவாகமாகாத பெண்கள் கணவர் தவிர வேறு ஒருவரை, தனது கேள்விகளுக்குப் பதில் வழங்கும்படியாகவும், பல தகவல்களைத் தரும்படியாகவும் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஒரு உறவினரையோ, பெரியவர் ஒருவரையோ, அல்லது சபையில் மதிப்பிற்குரிய ஒருவரையோ அவள் கேட்டுத் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்.

கொரிந்து உட்பட்ட சபைகளில் பவுல் உரையாற்றியிருந்தார். அதில் புதிய ஏற்பாட்டிற்கு அதிகார பூர்வ ஆதரவை கேட்டுக் கொள்ள முடியாத நிலையிலிருந்தார். சபைகளில் பின்பற்றப்படும் முறையான வழக்கங்களைக் காட்டி அவர் அதை ஓரளவு இழப்பீடு செய்தார். 7:17ல், அப்போஸ்தலன் கணவன்மார்களுக்கும், மனைவி களுக்கும் தனது அறிவுறுத்தலை முடிவாகக் கூறி எழுதியது, “எல்லாச்சபைகளிலும் இப்படியே திட்டம் பண்ணுகிறேன்.” 11:16ன் பொருள் தலையை மூடிக்கொள்வது என்பதான நிலையில், அவர் வெளிப்படையாகக் கூறியது என்னவெனில், “எங்களுக்கும், தேவனுடைய சபைகளுக்கும் அப்படிப்பட்ட வழக்கமில்லையென்று அறியக்கூடவன்” என்றுள்ளது. ஒழுங்கு முறைகள் குறித்து சகோதரர்களை கண்டித்துக் கூறும் போது அவர் எழுதுகிறார், “... பரிசுத்தவான்களுடைய சபைகளெல்லாவற்றிலேயும் அப்படியே இருக்கிறது” (14:33).

வசனம் 36. கொரிந்து சபையில் பவுலுக்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பைத் திரும்பக் கட்டுவிப்பது கடினமே, ஏனெனில் அதன் தீவிரத் தன்மையை நாம் உணர்ந்து கொண்டிருக்கவில்லை. ஆயினும் பவுல் தமது எதிராளிகளை சந்திக்கத் தயாரான நிலையிலேயே உள்ளார் என்பது உணரப்படுகிறது. **உங்களிடமிருந்தா கர்த்தரின் வார்த்தை புறப்பட்டது என்ற வார்த்தைகள்** 7:17, 11:16, அல்லது 14:33ல் காணப்படும் வார்த்தைகளை விட சற்று கூர்மையாக உள்ளது? எனினும் பொதுவான ஒரு உணர்வு அவர்கள் யாவரையும் ஊக்கப் படுத்தியது; எல்லாச் சபைகளின் பழக்க வழக்கங்களும் கொரிந்து சபைக்கு வழிகாட்டும் ஆதாரமாக விளங்கின. கொரிந்துவில் சபைகூடி

வருதலின்போது காணப்பட்ட ஒழுங்கீனமான முறைகள் கிறிஸ்துவின் சபையாருக்கு அவர்கள் சந்தித்த இடங்களிலெல்லாம் அவமதிப்பாய் விளங்கின. கொரிந்துவின் கிறிஸ்தவர்கள் பிற இடங்களிலுள்ள சபையாரிடமிருந்து அவர்களின் முறைகளைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாகிறது. சவிசேஷம் அவர்களிடமிருந்து புறப்படவில்லை. இந்தப் பட்டணத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பிறர் யாவரும் அவர்களுடைய முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதான எண்ணம் மிக அதிக அளவிலான மேட்டிமைச் சிந்தனையாகக் காணப்படுகிறது. பவுல் அவர்களிடம் அது உங்களிடத்துக்கு மாத்திரமாவந்தது என்று கேட்டு அவர்களை யதார்த்த நிலைக்குத் திருப்புகிறார்.

தொழுகையில் கலந்து கொள்வோருக்கான பொதுவான அறிவுறுத்தல்கள் (14:37-40)

³⁷ஒருவன் தன்னைத் தீர்க்கதரிசியென்றாவது, ஆவியைப் பெற்றவனென்றாவது எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுது கிறவைகள் கர்த்தருடைய கற்பனைகளென்று அவன் ஒத்துக் கொள்ளக்கடவன். ³⁸ஒருவன் அறியாதவனாயிருந்தால், அவன் அறியாதவனாயிருக்கட்டும். ³⁹இப்படியிருக்க, சகோதரரே, தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்ல நாடுங்கள், அந்நிய பாஷைகளைப் பேசுகிறதற்கும் தடைபண்ணாதிருங்கள். ⁴⁰சகலமும் நல்லொழுக்க மாயும் கிரமமாயும் செய்யப்படக்கடவது.

வசனம் 37. பவுலின் சொந்த வார்த்தைகளை கர்த்தருடைய கட்டளைகள் என்று அங்கீகரித்துக் கொள்ளும் திறனை ஒரு உண்மையான தீர்க்கதரிசி என்றோ அல்லது மெய்யான ஆவிக்குரிய மனிதர் என்றோ அப்போஸ்தலன் அடையாளமாகக் காட்டுகிறார். கடவுள் தம் மூலமாகக் கிரியை செய்கிறார் என்பதைப் பவுல் புரிந்து கொண்டிருந்தார். அவர் தாம் எழுதியது சபைக்கான கர்த்தரின் கட்டளைகளே என்பதை அவர் உறுதியாக அறிந்து கொண்டிருந்தார். இதை J. Gresham Machen முடிவாகக் கூறுவது என்னவென்றால்,

தமது அப்போஸ்தல அதிகாரத்தின் நற்போதகத்தின் மூலமாக பவுல் சபைகளுக்கு எழுதின வார்த்தைகள், விரிவான பொருளில் கர்த்தரின் கட்டளைகளாக அமைந்துள்ளன. அவைகளில் கர்த்தரின் அதிகாரம் பின்பலமாக காணப்படுகிறது [14:37].¹⁹

இந்தக் கூற்றை பவுல், கொரிந்து சபையிலுள்ள சிலர் தமது அதிகாரத்தை எதிர்த்து நிற்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டபடியாக நினைத்துக் கூறுகிறார் (காண்க 2:13; 2 கொரி. 10:2). அவரது தனிப்பட்ட போர், சபையானது தேவனுக்கு தன்னை ஒப்புக் கொடுப்பதன் போரோடு பின்னிப்பிணைந்துள்ளது.

வசனம் 38. பவுல் எழுதினவைகளின் சத்தியத்தை அங்கீகரித்துக் கொள்ள மறுப்பவர்கள் எவரும் அல்லது சபையில் சில காரியங்களை அறிவுறுத்திக் கூறும் அவரது உரிமைகளை மறுப்பவர்களும், அறியாமைக்குத் தங்களை உட்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். பவுலின் கருத்துக்களை சிதறிப்போகப் பண்ணுபவர்களின் அறியாமை ஒரு நாளில் வெளியரங்கமாகிவிடும். இது ஒருவேளை பவுலினால் செய்யப்படலாம் அல்லது கொரிந்துவிலுள்ள உண்மையான ஆவிக்குரிய சகோதரர்களால் செய்யப் படலாம். கர்த்தர் அவர்களைக் குறித்த உண்மையை வெளிப்படுத்துவதையே பவுல் இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கலாம். அதேசமயம், **அவனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம்** எனவும் பவுல் அப்போஸ்தலன் கூறினார். அதாவது, அவரை ஒரு தீர்க்கதரிசி என்னோடு ஆவிக் குரியவர்களோடு நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தேவையில்லை. இந்த வார்த்தைகளில் ஒருவிதமான அவநம்பிக்கையை நாம் கண்டு கொள்ளலாம். தமது மூலமாக அருளப்பட்ட ஆவியானவரின் திசைகாட்டு தலை கேள்விகேட்பவர்களோடு இரட்டைப் பொருளில் பேசுவதை பவுல் நடைவில்லை. எப்போதாவது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர் தமது எதிராளிகளிடமிருந்து திரும்பி, அவர்கள்; தங்கள் அறியாமையில் தொடர அவர்களை விட்டு விடுவார். தற்சமயத்தில் அவர் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

வசனம் 39. திருச்சபையின் நன்மைக்காக, அதன் பக்தி விருத்திக்காகவும், அதன் வளர்ச்சிக்காகவும், அந்நிய பாஷையில் பேசுவதைக் காட்டிலும் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுதல் மிக முக்கியமான, அதிக சக்திவாய்ந்த வரமாக உள்ளது. எனினும் அந்நிய பாஷையில் பேசுவதின் நல்விளைவுகளையும் அப்போஸ்தலன் மறுத்துக் கூறவில்லை. எவரும் தனக்கு ஆவியானவரால் அருளப்பட்ட வரங்களை எடுத்துப்பிரயோகிப்பதைத் தடை பண்ணமுடியாது. தீர்க்கதரிசன வரத்தைப்போன்றே, அந்நிய பாஷையில் பேசுவதும் அது ஒழுங்கான முறையில் பிரயோகிக்கப் பட்டால், திருச்சபைக்கு பலனளிப்பதாக அமையும். 14-ம் அதிகாரம் முழுவதிலும், ஆவியானவரின் வரங்கள் ஒருவர் பேசுவதற்காக அவர்களை சந்தித்த விசுவாசிகளையே நோக்கிக் கூறுவதாகக் காணப்படுகிறது. அந்த வரம் தீர்க்கதரிசனமானாலும் சரி, அந்நிய பாஷையில் பேசுவது ஆனாலும்சரி, பேசுபவர் ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தையும் சந்தர்ப்பத்தையும், அந்த வரம் செயல்படும்படியாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதாகிறது (14:27-33). அந்நிய பாஷையில் பேசினவர்கள், அவர்களுக்கு ஆவியானவரால் அதிசய விதமாகக் கொடுக்கப்பட்ட மொழிகளையே பிரயோகித்தார்கள்; தீர்க்கதரிசனம் சொன்னவர்கள் ஆவியானவரின் அதிகாரத்தினால் உறுதியாக இடைகட்டப்பட்ட செய்திகளையே பெற்றுக் கொண் டார்கள். ஒழுங்கான முறையில்

செயலாக்கப்பட்ட நிலையில், வரங்கள் யாவும் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையின் வளர்ச்சிக்காக, அதைக் கட்டுவிப்பதற்காகவே செயலாற்றின. அவைகளை வேறு விதமாகப் பிரயோகிக்கும் நிலையில், திருச்சபை பொது மக்கள் மத்தியில் தரம் குறைந்து, மதிப்பிழந்து போய்விட ஏதுவாகும். அதாவது, திருச்சபையின் இயல்பை புரிந்துகொள்ள முற்படுவர் களின் மத்தியில் அது குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும்.

வசனம் 40. மக்கள்சபையானது, குறிப்பாக பவுலின் கண்டிப்பின்படி, சகலமும் நல்லொழுக்கமாயும் கிரமமாயும் செய்யப்படக்கடவது (KJV)-ன் தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பு). ஒரு விறைப்பான, அலுவலக மாதிரியின் மக்கள் சபையில் பவுல் வாதாடுவதாகத் தெரியவில்லை. அவர் முக்கியப்படுத்திக் கூறின தென்னவென்றால், தொழுகை நடத்தும் மக்கள்சபை யார் குழப்பநிலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படாமலும், ஒரு சில அதிகாரம் செலுத்தும் மக்களால் ஆதிக்கம் பண்ணப்படாமலும் இருக்கும் படியாக. ஓரளவு திட்டமிடுதலும், அமைவு ஏற்படுத்தலும் தேவையாயிருக்கிறது என்பதாகும். கிறிஸ்தவர்கள் யாவரும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரங்கள் எதுவாயிருந்தாலும், கடவுளுக்கு அவரது பிள்ளைகளால் செலுத்தப்பட்ட துதி தோத்திரங்களை ஏற்றெடுக்க வேண்டும். வேய்ன் Wayne A. Meeks என்பவர் இந்தக் காரியத்தில் சொல்லியது சரியென்றே காணப் படுகிறது “ஆவிக்குரியவரங்களின் மதிப்பீடுகள், இவ்வாறு மக்கள் கூட்டத்தினரைத் திடப்படுத்தி, கட்டுவிக்கும் அவைகளின் பயன்களால் கண்டிப்பாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது; கட்டுவிப்பது என்பது அறிவு சார்ந்த முறைகளில் ஏற்படுவதாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது.”²⁰

நடைமுறை பயன்பாடு

கிறிஸ்தவ ஆராதனையில் மக்கள் கூடுகை

பிற எல்லா உரைநடைப்பகுதிகளை விட, 1 கொரிந்தியர் 14-ம் அதிகாரம், புதிய ஏற்பாட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள் அவர்கள் கூடிவந்த போது எவ்வாறு செயல்பட்டார்கள் என்பதைப்பற்றிய அறிவை, நல்ல முறையில் வழங்குகிறது. இக்காலக் கிறிஸ்தவர்கள், “வாரத்தின் முதலாம் நாளில் நீங்கள் கூடி வந்திருக்கும் போது, நீங்கள் இவைகளைச் செய்ய வேண்டும் ...” என்று ஆரம்பிக்கும் வேதபாடத்தையும் அதைத் தொடர்ந்த படிமுறையான அணுகு முறையையும் விரும்புவார்கள் என்றே கூறலாம். அவரது சொந்தக் காரண விளக்கங்களில், தொழுகையைக் கடவுள் எவ்விதத்திலும் நமக்கு முன்பாக வைப்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. கீழ்க்கண்ட குறிப்புகளை நாம் எந்தப்பயமும் இன்றிக் கூறலாம். (1) புதிய

ஏற்பாட்டுக் காலங்களில், கர்த்தரின் நாளில் கூடித்தொழுது கொள்ளும்படியாக கிறிஸ்தவர்கள் அப்போஸ்தலரின் வெளிப் பாட்டினால் வழிநடத்தப்பட்டார்கள் (காண்க 1 கொரி. 11:20; 16:2). (2) அவ்வாறு கிறிஸ்தவர்கள் கூடி வந்திருக்கும்போது அவர்கள் கர்த்தரின் பந்தியை ஆசரித்தார்கள் (11:20, 23-26; காண்க அப். 20:7), பாடித்துதித்து ஜெபித்தார்கள்; ஆவியானவரால் உணர்வூட்டப்பட்டு போதிக்கப்பட்ட சுவிசேஷச் செய்தியைக் கற்றுக் கொண்டார்கள் (14:26). அதுமாத்திரமல்லாமல், தங்களது திறனுக்கேற்றப்படி கொடுத்துதவினார்கள் (16:2).

ஆராதனையின் போது காணப்பட்டவைகள்

கிறிஸ்தவ மக்கள்சபையார் என்பது கடவுள் திறந்து வழங்கியுள்ள ஒரு வாசல் ஆகும்; ஆகவே நாம் அவரது அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, நமது சிருஷ்டிகரின் அழைப்புக்குப் பதிலுரைக்கலாம். நமது வாழ்வு என்பதைப் பற்றியும், நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெரிய பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியும் நாம் புதிர் கொண்டிருக்கலாம். நாம் பலவீன மாந்தர் என்பதை நமது அனுபவங்களே நமக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றன; நாளை என்பது நிச்சயமில்லாத ஒன்றாகும். தொழுகையின் மூலமாக, நாம் நித்தியராகிய சிருஷ்டிகரோடு தொடர்பு கொள்ளுகிறோம். கொடுப்பது, பெற்றுக்கொள்வது, பகிர்ந்து கொள்வது இவைகள் காணப்படாத நிலையில் கடவுளோடும் பிறரோடும் எவ்வாறு உறவு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பற்றிய அறிவு நம்மில் ஒருவரிடமும் காணப்படவில்லை. நாம் நேசிக்கிறவர்களுக்கே நாம் கொடுக்கிறோம். அவர்களிடமே நாம் நமது வார்த்தைகளையும், நமது பிரசன்னத்தையும், நமது நேரத்தையும், நமது உடமை களையும் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். உறவு என்பதை நிலைப்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஒருவரோடொருவர் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகும். அது கடவுளிடமிருந்து வேறுபட்டதல்ல. தொழுகை என்பது, நாம் அவரோடு எப்போதும் உறவில் இருக்கும்படியாக கடவுளால் அருளப்பட்ட ஒரு வழிமுறையாகும்.

தொழுகை, மக்கள் செய்யும் பிற எல்லாக் காரியங்களைப் போன்று, பாவத்தினால் கறைபட்டுக் காணப்படுகிறது. கடவுளை எவ்வாறு மேன்மைப்படுத்த வேண்டும், துதிக்கவேண்டும் என்பதை உணர்வு பூர்வமான பாவமற்ற ஆத்துமாவின் சுத்தத்தினால் ஒருவர் அறிந்து கொள்ளும்படியாக எவருக்குமே அது வழங்கப்படவில்லை. கடவுளைத் தொழுதுகொள்ளுவதற்கு விசுவாசிகள் அவர் சொல்லுவதைக் கேட்டுக் கொண்டு, அவர் வழிநடத்துவதின் படியே அவரைத் தொழுது கொள்ள வேண்டும். தொழுகை என்பதில் தன்னைத்தானே புகழ்ந்து கொண்டு, நமது சுய மகிமையைத் தேடும் வண்ணமாக மதிப்பிழந்து போவதை

அனுமதிப்பதை எளிதாகக் காணலாம். நமது தொழுகையை கடவுளுக்குப் பரிசாக அளிப்பது என்று நாம் கொள்ளுவோமென்றால், அவர் நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புவதற்கு நாம் செவிசாய்ப்போம்.

அவரது மேலான கிருபையின் மூலமாக, கடவுள் நமது பலவீனமான துதிதோத்திரங்களை ஏற்றுக் கொள்கிறார். கடவுள்தொழுகை என்ற நமது பரிசை அங்கீகரிக்கிறார் (நாம் அவரை மகிமைப்படுத்த முயலும் போது). பலர் அவ்வாறு செய்ய முயலுவதில்லை; பலர் அவரைப் பற்றிய காரியங்களில் கரிசனையின்றி காணப்படுகிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நமது மேலான, முக்கியமானவைகளை தொழுகையாக அளிக்கும் போது, நன்மையானவைகள் பலனாகப் பெறப்படும். கடவுள் நமது தொழுகையை சுத்திகரிக்கிறார். அவரது ஆவியானவர் நம்மில் கிரியை செய்கிறார்; ஜெபிக்கவும், அவரை மகிமைப்படுத்தவும் நமக்குக் கற்பிக்கிறார். இம்மாதிரியான தொடர்பு நிலை சாத்தியமானது என்பதை அலெக்சாண்டர் கிரகாம்பெல் Graham Bell கண்டுகொண்ட போது, அவர் தொலைபேசி என்ற கண்டுபிடிப்பைக் காண முயற்சி செய்யவில்லை. அவரது மனைவி யார் ஏறக்குறைய செவிடு என்ற நிலைக்கு எட்டிவிட்டிருந்தார்; அப்போது அவர், தொனியை ஒரு விதமான அடையாளக்குறியாக மாற்றி, அவள் விளங்கிக் கொள்ளும்படியாக ஒரு வழியை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவே முயன்று கொண்டிருந்தார். அந்தக் கண்டுபிடிப்பாளர், தற்செயலாகவே தொனியை கம்பிகளின் வழியாக எடுத்துச் செல்வது சாத்தியம் என்பதை அறிந்து கொண்டார். பெல் தொலைபேசி என்று ஒன்றை உருவாக்க முயல் வில்லை, ஆனால் அவர் தனது கண்டுபிடிப்பை உருவாக்கியபோது, ஒரு முக்கியமான காரியத்தைச் செய்து வந்தார். நாம் ஒரு காரியத்தைச் செய்யும் போது, கடவுளுக்குச் செவிசாய்க்கும் போது, அவரைத் தொழுது கொள்ள முயலும்போது, கடவுளின் மேலான கிருபையினால், நமது முயற்சிகளின் பலனாக நல்ல காரியங்கள் வெளிப்படுகின்றன. நமது பாவங்கள், குறைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மத்தியில் நாம் அவரைத் தொழுது கொள்ளும் போது கடவுள் நம்மில் களிகூருகிறார்.

அந்நிய பாஷைகளில் பேசுவது - அப்போதும் இப்போதும்

அந்நிய பாஷை குறித்த பவுலின் விவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கீழே தரப்பட்டுள்ள குறிப்புகள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை ஆகும்.

1 கொரிந்தியர் நிருபத்தின் வெளியே, வேறு மாதிரியான அற்புதங்களை வல்லமையான காரியங்களுக்கு மாறாக, மறுபாஷை என்பதான கருத்து, பவுலின் கடிதங்கள் எதிலும் சொல்லப்பட வில்லை.

காண்கிறபடி, அந்நிய பாஷையில் பேசுவது என்பது சாதாரணமாக அறியப்படாதிருந்தது. நமக்குத் தெரிந்துள்ளபடி, அது எந்த விபரீதக் கருத்துகளையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

வேதத்தின் சில பாகங்கள், பிற பாகங்களைப்பிரிந்து கொள் வதற்கு உதவியாயிருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் ஒருவர் ஆரம்பிக்கும் போது, அப்போஸ்தலர் நடபடிகள்; 2-ம் அதிகாரத்தில் சொல்லப் பட்டுள்ள காரியங்கள், 1 கொரிந்தியர் 14ல் சொல்லப்பட்டுள்ள காரியங்களைப் புரிந்து கொள்ள உதவியாயிருக்கும். அப்போஸ் தலர் 2ன் வசனங்களின்படி, அந்நிய பாஷை என்பது மொழிகளே என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இந்நாட்களில் சில மார்க்க சம்பந்த குழுமங்கள் புரிந்து கொண்டுள்ள படி, மெய்மறந்த நிலையில் சொல்லப்படும் வார்த்தைகள் எதைப்பற்றியும் எந்த நம்பிக்கையான நிச்சயமற்ற பாஷைகள் பேசுதலின் முறையேயாகும்.

சமூக அறிவியலாளரின் ஆய்வைத் தொகுத்து வழங்கும்போது, Meeks எவ்வாறு முடிவுரை கூறுகிறார் என்றால்,

Glossolia என்பது ஒரு கற்றல் திறமை, எனினும் அதன் நுட்பத்தை உணரவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவின் எதிர் பார்ப்புகளை சார்ந்து மேலோட்டமாகக் கருதப்படுகிற சந்தர்ப்பங்கள், சடங்கு முறைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன.²¹ அந்நிய பாஷையில் பேசுவதை ஒரு நவீன மார்க்க சம்பந்த முறை என்று ஆய்வு செய்துள்ளவர்கள், அது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு நடைமுறை என்றில்லாமல் அது உளவியல் பூர்வமானாலும், சமூகவியலானதுமான மூலங்கள் கொண்டது என்பதான ஒரே மனதான கருத்தை உலகளவாகக் கொண்டுள்ளார்கள்.

பழைய ஏற்பாட்டைப்பற்றிய காரியத்தில் பவுலின் முறையீடு (14:21)

ஏசாயா 28:11, 12ல் சொல்லப்பட்டுள்ளதின் வெளிச்சத்தில், பவுல் 1 கொரிந்தியர் 14:21ல் மறுபாஷை, மறு உதடு என்ற காரியங்களை ஆராய்வது, இக்கால வாசகர்களுக்கு விசித்திரமாகக் காணப்படலாம். ஏசாயா தமது சமகாலத்தவருக்கு “ஒரு அந்நிய பாஷை” என்று கூறுவது, கடவுள் இஸ்ரவேலரிடம் அந்நிய மக்கள் மூலமாகப் பேசுவதையே குறிக்கிறது. அது கொரிந்து சபையில் ஆவியானவரினால் அருளப்பட்ட வரங்களின் மூலமாக தனிப் பட்டவர் அந்நிய பாஷையில் பேசும் முறைக்கு எந்த சம்பந்தத் தையும் கொள்ளவில்லை. ஏசாயாவின் வசனங்கள் புதிய ஏற்பாட்டின் நிகழ்வுகளை முன் கூறவில்லையானால், பவுல் அதை எடுத்துக் கூறுவதின் நோக்கம் என்னவாயிருக்கும்?

பழைய ஏற்பாட்டின் வசனங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் எடுத்துச் சொல்லப்படுவது, கிறிஸ்துவின் வாழ்வின் ஒரு நிகழ்வையே அல்லது

அவர் கட்டி எழுப்பிய சபையின் ஒரு காரியத்தையோ, முன் குறிப்பது அல்ல என்பதை கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். (1) சில பொழுதுகளில் புதிய ஏற்பாட்டுப் படைப்பாளர்கள், தெய்வீகத் தன்மையுள்ள அறநெறிக்கட்டளைகளுக்கு ஆதரவாக பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள சில வசனங்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். பவுல், “தனது அயலானை நேசிக்கிறவரை நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுகிறான்” (ரோமர் 13:8) என்று பவுல் எழுதி, பின்னர் பத்துக் கட்டளைகளில் சிலவற்றைச் சொல்லும் போது, அப்போஸ்தலன் அவைகள் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றியதோடு அல்லது அவரது மக்களைப் பற்றியதோ என்று கூறவில்லை. மாறாக, அப்போஸ்தலன் பழைய ஏற்பாட்டிற்கும் புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் இடையிலான தொடர்பின் வரியை வரைகிறார். அவர் உறுதியாகக் கூறுவது என்னவெனில் கிறிஸ்துவின் செய்தியில், பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டுள்ள அதே அறநெறிக் கோட்பாடுகள் அடங்கியுள்ளது என்பதை வலி யுறுத்துவதாக உள்ளது.

(2) சில பொழுதுகளில், இஸ்ரவேலரின் சரித்திரத்திலுள்ள ஒரு நிகழ்வு, அதைப்போன்றே ஒன்று புதிய ஏற்பாட்டில் விளக்கப் பட்டுள்ள மாதிரிக்கு ஒத்துப்போவதான நடையிலும், மொழியிலும் உள்ளதாகக்காணப்படுகிறது. மத்தேயு ஓசியா 11:1 வசனத்தை எடுத்துக்கூறினபோது “எகிப்திலிருந்து என்னுடைய குமாரனை வரவழைத்தேன்” (மத். 2:15), அவர் இஸ்ரவேலரைக் குறித்த நடபடிகளில் யோசேப்பு இயேசுவைக் கூட்டிக்கொண்டு கானானில் வாசம் பண்ணும்படியாகச் சொல்லுவதைக் குறிப்பது எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று இணையாக உள்ளது என்பதைச் சொல்லுகிறார். இரண்டு நிகழ்வுகளுமே, சில விஷயங்களில் ஒத்துப்போகின்றன, ஆயினும் பழைய ஏற்பாட்டுக்குறிப்பைக் குறித்து ஒரு விளக்கம் அளிப்பது மத்தேயுவுக்குத் தேவையாயிருக்கவில்லை. இக்கால முறைகளின்படி அவர் ஓசியா தீர்க்கதரிசியை முன்கொண்டு வந்தது வித்தியாசமாகவே உள்ளது.

ஒரு புதிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு, அவர்களின் அசல் சூழலில் இருந்து வார்த்தைகளை எடுத்து வேதாகமத்தின் உள்ளிலும் வெளியிலும் பொதுவாகக் காணப்பட்டிருந்த வழக்கமே. சில விளக்கங்கள் நாம் வேதத்தைப் புரிந்து கொள்ள உதவியாயிருக்கின்றன.²² உலகின் மிகப் பிரசித்தி பெற்ற கட்டிடங்களில் லண்டனிலுள்ள பரி.பவுலின் பேராலயம் ஒன்றாகும். அந்த பேராலயத்தின் தோட்டத்தில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருப்பவர்களில் அதன் வடிவமைப்புப் பொறியாளர் Christopher Wren (1632-1723) என்பவரும் ஒருவராவர். அவரது கல்லறையில் லத்தீனில் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு வாசகப்பலகை (கல்லினால் ஆனது) அவரது மகனால் எழுதி வைக்கப்பட்டிருந்தது. அது இவ்வாறு

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது “நீ நினைவுச் சின்னங்களை நாடினாயாகில், உன்னைச் சுற்றிக் காண்,” ஒருவர் தனது கண்களை அந்தக் கல்லறைகளைச்சுற்றி சுழலவிடும்போது, அவர் அந்த தேவாலயத்தின் உயர் கோபுர கூர்மையான உச்சிகளையும் அதன் மகிமையையும் காண முடிகிறது. எந்த ஒரு வெற்றுச் சிலையும் அந்தக் கட்டிட வடிவமைப்பாளருக்கு நிகராக முடியாது.

இவ்வார்த்தைகள் இக்கால மனிதர் ஒருவரின் வாழ்க்கையில் பொருத்தமாக அமையலாம். ஒரு பெரியவர் தனது உண்மையான கிறிஸ்தவ மனைவியை மரணத்தில் இழந்து விட்டார் என வைத்துக் கொள்வோம். அதன் நினைவு ஆராதனையில் அவரது மனைவியார் பல சிக்கலான காரியங்களில் ஆலோசனை வழங்கியிருந்த பல மக்களைக் கண்டிருப்பார்; அவர் உணவு வழங்கியிருந்த ஏழைப் பிள்ளைகளும், அவர் கல்வி புகட்டிய பெண்களும், அவர் ஞானஸ்நானத்தில் கீழ்ப்படியும் படியாக ஊக்கப்படுத்தின பெண்களும் அங்கு வந்திருப்பார்கள். அவரது மனைவியார் இவ்வாறு ஆசீர்வாதமாக வழங்கிய அம்மக்களைக் காணும்போது, அவர் இவ்வாறாகக் கூறலாம் “நீ நினைவுச் சின்னங்களை நாடினாயாகில் உன்னைச் சுற்றிக்காண்.” கிறிஸ்டோபர் ரென்னின் கல்லறை நினைவு வாசகங்களை எடுத்துக் கூறி, அந்தக் கணவர் அந்த வார்த்தைகள் அவரது மனைவியைப் பற்றி எழுதப்பட்டதாகும் என உரிமை பாராட்டுவதில்லை; ஏனெனில் அந்தப்பெண்மணியின் நினைவுச் சின்னம், வாழும் ஆத்துமாக்களின் வாழ்வில் பொறிக்கப் பட்டுவிடும். இதே மாதிரியில்தான், புதிய ஏற்பாட்டு படைப்பாளர் கள். பழைய ஏற்பாட்டு வாசகங்களை பிரயோகித்தார்கள். அதை மாதிரியாகக் கொண்டே பவுல் ஏசாயா 28:11, 12ன் வசனங்களை 1 கொரிந்தியர் 14:21ல் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

குறிப்புகள்

1. Howard Marshall, *New Testament Theology: Many Witnesses, One Gospel* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 2004), 253. ²KJV வேதாகமம், விளக்கம் அளித்தல் என்ற பிரச்சனைக்கு “அறியாத மொழிகள்” என்ற வார்த்தையைக்கூடுதலாகச் சேர்த்து பங்களித்துள்ளது. கிரேக்க மொழியில் γλῶσσα (glōssai, “tongues”) என்பது மாத்திரமே உள்ளது. ³கொர்நேலியுவும் அவர் வீட்டாரும் (அப். 10:46) மற்றும் எபேசுவில் பன்னிரண்டு பேரும் (அப். 19:6) பாஷைகள் பேசியிருந்தனர், ஆனால் இவ்விரு நிகழ்வுகளிலும் கோப்பாடு விளக்கப்படவில்லை. ⁴Jimmy Jividen, *Glossolia: From God or Man?* (Fort Worth, Tex.: Star Bible Publications, 1971), 37-38. ⁵William J. Samarin, *Tongues of Men and Angels: The Religious Language of Pentecostalism* (New York: Macmillan Co., 1972), 128. ⁶David E. Garland, *1 Corinthians*, Baker Exegetical Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Baker Academic, 2003), 641. ⁷14:19, 28ல் NASB வேதாகமம் இந்தச்சொற்றொடரை சுட்டுச்சொல் ஒன்றுடன் “சபையில்” என்றும், 14:35ல் சுட்டுச்சொல் இன்றியும் மொழிபெயர்த்ததன்மூலம் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. 11:18 உட்பட எல்லா இடங்களிலும் இதன் அர்த்தம் “கூடுகைகளில்” என்றே உள்ளது. ⁸Everett Ferguson, “‘When You Come Together’: *Epi to Auto* in Early Christian Literature,”

Restoration Quarterly 16, no. 3/4 (1973): 202-8. ⁹Gordon D. Fee, *The First Epistle to the Corinthians*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 571. ¹⁰See 14:3, 4 (twice), 5, 12, 17, 26.

¹¹Ben Witherington III, *Conflict and Community in Corinth: A Socio-Rhetorical Commentary on 1 and 2 Corinthians* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1995), 285. ¹²Garland, 658. ¹³Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3rd ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 244. ¹⁴Leon Morris, *The First Epistle of Paul to the Corinthians*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 199-200. ¹⁵ஒரே வினைச்சொல் 14:28இ, 30ல் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் வேகம் தவறின்றி காணப்படுகிறது. ¹⁶Plutarch “Advice to Bride and Groom” *Moralia* 2.32 [142]. ¹⁷James Greenbury “பெண்கள் தாங்களே தீர்க்கதரிசனம் சொல்வதை பவுல் தடைப்பண்ணாமல் அவர்கள் வாய் மொழியாக தீர்க்கதரிசனங்களை அலசி ஆராய்வதில் பங்கெடுப்பதை மாத்திரமே அவர் தடைபண்ணினார்”; என்ற கருத்தை விமர்சன முறையாக ஆய்வு செய்தார். (James Greenbury, “1 Corinthians 14:34-35: Evaluation of Prophecy Revisited,” *Journal of the Evangelical Theological Society* [December 2008]: 721-31.) இறுதியாக அவர் அந்த கருத்தை மறுத்து விட்டார். ¹⁸Fee, 699-701. போன்ற கருத்துக் குறிப்பாளர்கள் மூலமாக சொல்லப்பட்ட தீர்வு இதுவே. ¹⁹J. Gresham Machen, *The Origin of Paul's Religion* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1947), 147. ²⁰Wayne A. Meeks, *The First Urban Christians: The Social World of the Apostle Paul*, 2nd ed. (New Haven, Conn.: Yale University Press, 2003), 123.

²¹*Ibid.*, 120. ²²The following draws on Duane Warden, “Convincing Evidence,” *Gospel Advocate* 141 (October 1999): 14.